

75 jaar

**DOMBURGSCH
GOLFLINKS**

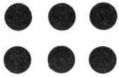

1914-1989

75 jaar

DOMBURGSCH
GOLFLINKS

INHOUD

Ten Geleide	2
Voorwoord president Nederlandse Golf Federatie	3
Voorwoord voorzitter Domburgsche Golfclub	3
Van Ereleden en voorzitters tot beheerders	
- de ereleden	4
- de voorzitters en bestuurders	4
- de professionals	4
- de beheerders	5
De geschiedenis van de club	
- 1914 - 1940	6
- De oorlogsperiode	13
- Herstel en opbloei (1948-1970)	15
- De laatste periode (1970-1989)	18
Domburg van dag tot dag	25
Verhalen uit het verleden	27
De toekomst!!	31

Ten Geleide

Met veel plezier hebben de redactieleden gewerkt aan de samenstelling van dit jubileumboek.

Makkelijk is het niet geweest, omdat door diverse omstandigheden niet alle documentatie zo maar beschikbaar was. Intensief speurwerk heeft uiteindelijk geleid tot dit resultaat.

Ongetwijfeld zal een enkele vermeldenswaardige gebeurtenis aan de aandacht zijn ontsnapt. Desalniettemin hoopt de redactie de lezer toch een beeld te hebben gegeven van verleden, heden en ... toekomst.

Tenslotte een woord van dank aan allen, die foto's en geschriften ter beschikking hebben gesteld.

De redactie:

G.J. Bouwman-Auwema
F.M. Gerritzen
J. Marcks
A.J. Zonneville

Colofon

Vormgeving en realisatie:

Jacques Cats Produkties

Actuele foto's:

Ruben Oreel

Grafische verzorging:

Drukkerij Driedijk - Heinkenszand

J.W. Verloop

H.J. Bouwmeester

VOORWOORD

Geboren in hetzelfde jaar als onze Federatie bleef Domburg drie kwart-eeuwen lang een lid van rust en gratie waar in een uithoek van ons land langs fiere blonde duinen met koeien aan de overkant, de golfer vrij kan struinen

Eerst 5 holes op het hellend vlak, dan langs die weg maar, vlug - en door een klein natuurgebied weer naar het clubhuis terug waar 't gastvrij en gezellig is, en waar men Zeeuws hoort spreken en 's zomers vol, als Kralingen en Bonn zijn neergestreken

De NGF die voelt zich met dit lid wel zeer verbonden 't bestuur heeft graag bij u gespeeld, als ze maar even konden En Domburg is steeds trouw present als NGF wat doet dus vrienden, blijft zo verder gaan, zoals het is, is 't goed.

J.W. Verloop,
president Nederlandse Golf Federatie

Geschiedenis is een kwestie van tijd.

Met geschiedenis wordt niet alleen het verhaal van die tijd aangeduid, maar ook wel dingen die passé zijn: 'dat is inmiddels geschiedenis ...'.

In deze laatste betekenis hebben de samenstellers van het vóór U liggende geschrift dit verslag van 75 jaar Domburgsche Golfclub zeker niet bedoeld.

Wél als het verhaal van een van Nederland's oudste golfclubs. Het is een boeiend verhaal en wat opvalt is vooral het verschil in geboorte, groei en bloei zoals dat 75 jaar geleden gebeurde met een golfbaan en de manier waarop vandaag zo iets tot stand komt.

75 Jaar geleden legden een aantal vrienden een ei.

Een golf-ei.

Het werd eenvoudig uitbroed en men speelde golf.

De problemen waren niet groot, de oplossingen eenvoudig en de eisen die men stelde bleven binnen het raam van het mogelijke. Eén dozijn enthousiastelingen was genoeg.

Vandaag moeten het er minstens veertig zijn, die allemaal flink in de buidel moeten tasten. En niet 9 holes, nee, minstens 18 holes of 27 of soms wel 36! De macht van het getal. De wet van vraag en aanbod.

Hoe dat drie-kwart eeuw geleden in Domburg aangepakt werd - en hoe het toen verder ging - kunt U in de volgende bladzijden lezen.

Ik ben de samenstellers van dit historisch overzicht erkentelijk voor het feit dat zij het relaas van 75 jaar golf in Domburg voorgoed hebben vastgelegd.

Ik ben er trots op zo lang voorzitter van de Domburgsche geweest te zijn, van welke functie ik in dit jubileumjaar afscheid zal nemen.

Ik feliciteer bestuur en leden, maar ook onze talrijke gasten, met dit jubileum.

De Domburgsche Golfclub is een begrip in heel golfend Nederland.

Dat moet zo tot in lengte van jaren blijven!

H.J. Bouwmeester,
voorzitter Domburgsche Golfclub

ERE-LEDEN

1. 1955 P.J.E. Elout van Soeterwoude (overl. 1955)
Grondlegger van de Domburgsche Golfclub
2. 1957 Mevrouw J.E.H. Heijse-Tak (overl. 1965)
3. 1988 Mevrouw G.K. Hesselink-Mondria

ERE-VOORZITTER

1974 H. van Schaardenburg (overl. 1987)

BESTUUR

H.J. Bouwmeester	voorzitter
J. Marcks	voorzitter per 26-5-'89
Mr. P.J.E. Frantzen	vice voorzitter
M.J. Bogers	secretaris
Mr. S.J. Heijning	penningmeester
A. Frantzen-ter Weele	2e secretaris
M.H. Berrier-Smids	2e secretaris per 26-5-'89
W. Bel	lid
J. v.d. Water	lid
E. Bos-Weyburg	lid

J. Marcks (voorzitter per 26-5-1989)

BESTUURSLEDEN

- 1923 - 1955 J.S. van Deinse
- 1925 - 1956 P.J. Elout
- 1955 - 1979 mr. T.A.J.W. Schorer
- 1955 - 1967 mr. J.M. Pilaar
- 1955 - 1956 J. Broekhuizen
- 1955 - 1963 mr. W.J.E. Crommelen
- 1955 - 1971 P. van der Veen
- 1955 - 1966 mr. J.A. Heijse
- 1955 - 1977 mr. J.H.C. Heijse
- 1957 - 1968 J.W. Hupkes
- 1962 - 1971 B.A. Hesselink
- 1966 - 1975 B.E.A. Heijse
- 1966 - 1974 H. van Schaardenburg
- 1968 - 1986 J.H. Mulock-Houwer
- 1970 - 1979 mr. C.M. van Voorst-Vader
- 1973 - 1988 mw. G.K. Hesselink-Mondria
- 1975 - 1977 Ir. J. Schuling
- 1977 - 1989 H.J. Bouwmeester
- 1977 - 1985 A.D. Fokker van Crayestein tot Rengerskerke
- 1977 - 1981 W.K. Schuling
- 1979 - 1981 mr. D. van Eck
- 1981 - 1986 W.R. Schulting
- 1981 - 1989 mw. A. Frantzen-ter Weele
- 1981 - M.J. Bogers
- 1985 - mr. P.J.E. Frantzen
- 1986 - W. Bel sr.
- 1987 - J. Marcks
- 1988 - mr. S.J. Heijning
- 1989 - J. van de Water
- 1989 - mw. E. Bos-Weijburg
- 1989 - mw. M.H. Berrier-Smids

PROFESSIONALS

- 1916- E.J. Hill Sr
H. Burrouws
- 1920- A. Theunissen
- 1922- F. Pasquali
Morris (stokkenmaker)
- 1925-1938 E.J. Hill Sr.
T. Hill Jr.
- 1938- J. Oosterveen
C. Jongepier Sr. (ass. Pro)
- 1957-1976 D. van der Luijt
- 1976-1977 Piet Wijnen (ad interim)
- 1977-1980 P. Jennings
D. Kuijsters (ass. Pro)
- 1980-1981 D. Kuijsters (ad Interim)
- 1981-1986 B. Gee
- 1986- L. Verberne

Spelers tijdens het open kampioenschap in 1917 op de Haagse Golfclub. Zittend v.l.n.r. A. Theunissen (Domburg), E.J. Hill (Hilversum), H. Burrows (Antwerpen). De heren Hill en Burrows komen later naar Domburg als professional. Foto 'Golf'

Burrows, die in 1916 les gaf, werd in 1918 2e in het Open Nederlands Kampioenschap.

1917: Open Nederlands Kampioenschap op de Haagse. Deelnemers o.a. A. Theunissen (Domburg), E.J. Hill (Hilversum, later Domburg), H. Burrows (Antwerpen, daarvoor Domburg).

1916: Open Kampioenschap op Noordwijk. Deelnemers: Burrows, Hill, Theunissen.

1918: Open Kampioenschap op de Doornse. Winnaar F. Geves, lid te Domburg.

1919: Open Kampioenschap, gepland op Domburg. De greens hadden echter teveel geleden van het mooie zomerweer.

1921: Open Kampioenschap op Domburg. Burrows 1e, Hill 6e, Pasquali (Domburg) 7e.

Van kok tot barkeeper

1914 t/m 1941

Mina Provoost (beheerster) en
Gillis Provoost (1e greenkeeper)

De Domburgsche Golfclub is voor een aantal jaren gesloten geweest in verband met het in beslag nemen van het terrein door de Duitsers.

1953

Heropening van de baan

1956-1976

Mevrouw van der Luijt (beheerster) en
de heer D. van der Luijt (professional)

1976-1981

De heer en mevrouw H. Dik

1981-1989

De heer W. Passenier

De Domburgse golflinks 1914-1918

DE PERIODE VAN 1914 tot 1945

'Betrekkelijk klein is het aantal van hen die belang stellen in de opening van de Golf-links op Domburg, maar voor die weinigen was Zondag 5 Juli dan ook een groote en lang verbeiden dag'. Zo begint een verslag van de hand van P.J. Elout, directeur van de N.V. Domburgsche Zeebadinrichting, in het Domburgsch Badnieuws van 11 juli 1914.

Golf wordt dan in Nederland ruim 20 jaar gespeeld. De eerste golfclub, de Haagse, wordt in 1893 opgericht, gevolgd door de Doornse in 1894, de Rosendaelse in 1895 en de Kennemer en de Hilversumse in 1910.

Al vóór 1893 waren er enkele privé-baantjes, terwijl ook min of meer openbare banen verschenen. Zo heeft rond de eeuwwisseling het Oranje Hotel in Scheveningen een baan aangelegd die in 1910 plaats moest maken voor een spoorwegstation. Ook de Baddirectie van Wijk aan Zee liet een golfbaan maken; deze was maar een kort bestaan beschoren.

Van die oude banen zijn er nog maar weinig over. De Haagse werd in de tweede wereldoorlog door de bezetter onherstelbaar vernield, de Doornse golfclub verhuisde in 1929 naar de Pan. In 1928 verliet de Kennemer het landgoed Duin en Kruidberg om de huidige baan te betrekken, terwijl de Rosendaelse in 1908 op een nieuwe baan ging spelen.

Voor de naspeuringen naar de oorsprong van de Domburgse golfbaan is het Domburgsch Badnieuws een belangrijke bron. Bij het doornemen van oude jaargangen vinden we in de aflevering van 9 juli 1904 (!) de volgende mededeling:

Domburg Golf Club,

Terreinen achter het Hoenderpark (Westkapelseweg),
Zomerlidmaatschap voor Heeren f 7,50. Voor Dames
f 2,50. Introductie per dag f 1,—.

Inlichtingen worden verstrekt door HH. hotelhouders en
door den kastelein op het Badpaviljoen.

Aan de gasfabriek gelegenheid tot berging van clubs enz.
Ballen, clubs en verdere benodigdheden verkrijgbaar bij
den Heer Scheijbelen, tegenover het Badpaviljoen.

Deze mededeling roept vragen op. Waar heeft de Domburg Golf Club van het eerste uur haar baan gehad, hoe zagen de holes er uit, wie waren de spelers? Wat wordt bedoeld met 'achter het Hoenderpark'?

De gasfabriek lag aan het wandelpaadje waarlangs de huidige campingbewoners naar het strand lopen. Het Hoenderpark, een kippenfokkerij, lag er naast aan de kant van het dorp. Is 'achter het Hoenderpark' richting zee of richting Westkapelle? Zekerheid is hierover niet te krijgen. De kadastrale kaarten uit die tijd zijn bij het bombardement van Middelburg in 1940 verloren gegaan en ondanks diepgaand speurwerk zijn oude vergaderingsverslagen van de Domburgsche Zeebadinrichting, waarvan aangenomen mag worden dat deze iets te maken gehad zal hebben met deze golfbaan, niet terug gevonden.

Maar tussen de zeevering en het Hoenderpark was een gebied, nu voor een groot gedeelte volgebouwd, dat toen een vrij veld was, zich uitstrekkend van Carmen Silva tot aan de Hoge Hill en uitlopend tot een breedte van bijna 200 meter. In 1904 was daar ruimte om althans enkele holes aan te leggen.

Ook is het mogelijk dat een deel van het terrein van de huidige baan werd gebruikt. Een groot succes is die eerste poging waarschijnlijk niet geweest. Na 1905 werd de mededeling over de Domburg Golf Club niet meer in het Badnieuws geplaatst en in

DOMBURG 1914-15

No. of Hole	Distances in Yards	Hogey Score	Strokes		Won + Halved 0 Lost -
			Handicap	Player's	
1	235	4	11	13	9
2	270	4	10	12	9
3	180	4	7	8	2
4	390	5	15	14	10
5	260	4	4	7	7
6	400	5	10	10	2
7	370	5	10	12	8
8	120	3	5	8	3
9	395	5	11	8	8
	2620	39	119	110	70

Holes won _____ Player's Score _____
Holes lost _____ Handicap _____
Up _____ Total _____
Down _____ Marked by _____
Date 13 September 1914

LOCAL RULES.

- A ball played outside the links over the wire fence, shall be out of bounds.
This rule does not apply to the inner fence near the 5th teeing-ground, to the fence beyond the 3rd and 6th greens nor to the one beyond the 5th green which last one is not considered as a boundary-fence.
- A ball lying within 2 club lengths of a boundary fence may be lifted and dropped at a distance of 2 club lengths of where it lay, not nearer the hole, under a penalty of 1 stroke.

de jaren 1904 en 1904 wordt er over de activiteiten van de club of over het gebruik van de baan niet gerept.

In de aflevering van 11 juli 1911 verschijnt de volgende advertentie:

Golflinks
van de
Sociëteit Luctor et Emergo

Informaties worden verstrekt door
den Secretaris der Sociëteit.

terwijl Elout in dezelfde aflevering schrijft dat:

...wat 'Zeebadinrichting en Badpaviljoen betreft, daar is ditmaal vrijwel alles bij het oude gebleven, alleen wenschen wij de aandacht te vestigen op de Golf-links welke geheel in orde werden gebracht en ten dienste staan van de leden der Sociëteit 'Luctor et Emergo'.

In het nummer van 19 juli 1913 schrijft Elout:

'De wenk is duidelijk: - daar in het westen ligt de toekomst van Domburg. Daar liggen ook de nieuwe 'golflinks' - in den dop nog, een schets van een golfcourse slechts, maar een schets die, krachtig opgezet door den bekenden Professional E.C. Warren, een kunststuk in z'n soort belooft te worden.

Zolang de schets nog niet tot kunstwerk is gegroeid - en daar zal de winter van 1914 nog wel mee gemoeid zijn - staat het alleen leden van de Sociëteit 'Luctor et Emergo' vrij van de course gebruik te maken; is echter volgend jaar de baan in orde, dan zal van golfspelende leden een extra contributie worden gevraagd. Clubs (fabrikaat van E.C. Warren, Knocke summmer) en ballen in diverse soorten en prijzen, zijn verkrijgbaar bij den heer C. van Schagen, alhier'.

En als we dan ook nog lezen in het Badnieuws van 1931 dat:

'toen het Bestuur van de N.V. Domburgsche Badinrichting in het jaar 1913 besloot in de duinen ten westen van Domburg golflinks aan te doen leggen zulks geschiedde met de bedoeling Engelse bezoekers naar Domburg te trekken ...',

dan moeten we wel concluderen dat er vóór de ons allen bekende golfbaan in Domburg al een baan of tenminste een aantal holes moet zijn geweest en dat die mogelijk niet op de huidige locatie hebben gelegen.

De voor de aanleg benodigde gelden werden verkregen door middel van een 4% obligatielening, groot f 8000,—. De baan kostte f 6400,—, het theehuisje f 1400,—.

Van de officiële opening is in het Badnieuws van 11 juli 1914 een uitvoerig verslag van de hand van Elout opgenomen. Dit verslag wordt hier in zijn geheel weergegeven.

'Betrekkelijk klein is het aantal van hen die belang stellen in de opening van de Golf-links op Domburg, maar voor die weinigen was Zondag 5 Juli dan ook een groote en lang verbeide dag. Tot in maart j.l. hadden ze hun golfkunsten kunnen botvieren, spelende vanaf hobbelige 'tees' over met duindoorn bezette 'fairways' naar 'would-be-greens'. Met leede ogen zagen ze echter toch de poorten sluiten en liepen rond, allen met de pakken onder den arm - deze met een klein, die met een groot, al naar gelang van de grootte hunner zielen want waar wil een golfer z'n ziel nu anders bergen - als hij niet golf spelen kan.

Billiardlakens

Doch ze troosten zich met de gedachte dat met Pinksteren de course weder geopend zou worden en ze hun hart zouden kunnen ophalen op nieuwe 'tees', gladgeschoren 'fairways' en greens als billiardlakens. Maar ziet, ook hier hielden wikkens en beschikken geen verband; de langdurige droogte maakte, dat van openen met Pinksteren geen sprake kon zijn en waar de regen nog maar steeds op zich liet wachten, werd de opening van week tot week uitgesteld, tot eindelijk Heer Pluvius die anders waarachtig royaal genoeg kan wezen, ons wat minder stiefmoederlijk ging behandelen en de opening vastgesteld kon worden op 5 Juli des namiddags te half drie. Tegen die tijd vereenigden zich een veertigtal Dames en Heeren - meest enthousiaste golfspelers op het pleintje voor het theehuisje, om bij de feestelijke opening aanwezig te zijn. De pakjes waren alle van onder de arm verdwenen, de zielen bevonden zich weer op de rechte plaats en men zag slechts opgewekte gezichten, toen de Heer Jhr. H.A. van Adrichem Boogaert, President-Commissaris der Domburgsche Zeebadinrichting het woord nam.

'Vrij groote som'

Het ontstaan der Golf-links nagaande, wees de Heer Van Adrichem Boogaert in de eerste plaats op de financiële moeilijkheden waarmede het Bestuur in de beginne had te kampen gehad. Ook hier gold 'onbekend maakt onbemind' en 't was lang niet makkelijk de vrij groote som, welke nodig bleek te zijn, bijeen te krijgen. Het Bestuur liet zich echter niet uit 't veld slaan, waar het meende een goede zaak voor te staan. Overall elders toch had de stichting van golf-links succes gehad; Knocke was er door geworden wat het is; Le Touquet en andere badplaatsen waren er door boven op geholpen, - waarom nu zou Domburg een uitzondering maken. Het benodigde kapitaal was er dan ook gekomen, al kwam het niet altijd van den kant waarvan men het verwachten zou.

Hierop bracht de Heer Boogaert den Directeur der Zeebadinrichting een woord van dank voor hetgeen door hem

inzake den aanleg der course is verricht; ook dankte hij hen, die door deelname aan de obligatielening der Vennootschap de zaak financieel hadden gesteund. Hij sprak vervolgens de hoop uit, dat de Golf-links zouden bijdragen tot verhoogen van de bloei van Domburg en dat ook de hier thans aanwezige dames en heeren er menig aange-naam uurtje zouden doorbrengen. Daarna verzocht de President-Commissaris mede namens Commissarissen der Domburgsche Zeebadinrichting en aanwezigen een glas te willen ledigen op het succes der Domburgsche Golf-links.

Nadat de eerewijn was aangeboden nam de Directeur der Domburgsche Zeebadinrichting het woord om den President-Commissaris dank te zeggen voor zijne vriendelijke woorden en ook zijnerzijds de hoop uit te spreken dat de Domburgsche Golf-links in groote mate zullen mogen bijdragen tot vermeerdering van de bloei van Domburg als badplaats.

Daarna werd nog het woord gevoerd door den Heer M.J.I. Sprenger, die - ook namens de aanwezige golfspelers - het Bestuur der Zeebadinrichting in warme bewoordingen dank betuigde voor het genomen initiatief tot stichting van de links.

Na nog eenige tijd in het gezellige theehuisje vertoeft te hebben, begaf men zich naar de eerste 'tee', waar Mevrouw B. Heijse-Tak, door den eersten afslag de links zou inwijken. Op waardige wijze kweet Mevrouw Heijse zich van die taak waarop ook de andere spelers af sloegen en zich over de baan verspreidden. Jammer genoeg werden de meesten weer spoedig huiswaarts gedreven door den regen die nu - ter elfder ure - bij stromen nederviel.

Nu nog een enkel woord over de baan zelve. Deze bestaat uit negen 'holes', terwijl het in de bedoeling ligt later uit te breiden tot 18 holes, voor welke uitbreiding voldoende terrein-oppervlakte in handen is of komt. De totale lengte is nog niet helemaal wat het wezen moet - de lengte der 'holes' in volgorde zijnde 235, 270, 180, 390, 260, 400, 370, 120 en 395 yards. De hazards of hindernissen zijn alle natuurlijke en bestaan uit hoogten en laagten, zand helm, lang gras, enz.

Omstreeks 1915

De baan strekt zich in de richting O-W langs de kust uit en van menig 'tee' heeft men een prachtig gezicht op zee en land. Tengevolge van de langdurige droogte is de baan nog lang niet zooals ze zijn moet, doch dat komt 'n volgend jaar in orde.

In het eenvoudige, doch gezellig ingerichte theehuisje kan men, behalve thee en koffie, ook bier, limonade, kwast, port en sherry bekomen, terwijl voor hen die ook van een droogje houden, tevens sandwiches en cake verkrijgbaar zijn. Voorts vindt men er afzonderlijke kleedkamers (tevens bergplaatsen voor clubs) voor Dames en Heeren. Vanaf de verandah ziet men tot ver over de links en het laat zich wel aanzien dat van dit aardige zitje minstens evenveel gebruik zal worden gemaakt als van de golfcourse zelve'.

Tot zover Elout.

Omstreeks 1920

De geschiedenis van de Domburgsche Golfclub

1914-1940

De baan was dus in beheer van de N.V. Domburgsche Zeebadinrichting. Exacte gegevens over aantallen spelers zijn niet bekend. In 1917 werden 7 seizoens-, 30 maand-, 72 week- en 201 dagkaarten uitgegeven voor een bedrag van f 1170,—. Er werd met veel enthousiasme gespeeld, getuige de vele wedstrijden die werden uitgeschreven - waarover straks meer.

Het jaaroverzicht van 1919 in het Domburgsch Badnieuws vermeldt dat het bezoek aan de links drukker was dan in 1918. Vanaf 1920 neemt dit bezoek echter af; men vermoedt dat dit komt doordat meer vaste spelers een buitenlandse vakantie nemen. Het jaar 1922 eindigt met een verlies van f 1658,81½. Men verwacht een verdere teruggang en dus een toename van het verlies. Op een buitengewone vergadering van aandeelhouders van de Domburgsche Zeebadinrichting op 22 december 1922 wordt met 14 stemmen vóór, 2 tegen en 6 onthoudingen besloten de exploitatie van de baan per 1 januari 1923 te staken. Gereedschap etcetera zou aan een eventuele combinatie voor exploitatie kunnen worden gegeven onder voorwaarde dat iedereen tot de links zou worden toegelaten.

Op 4 januari 1923 wordt in de Sociëteit Sint Joris te Middelburg de Domburgsche Golfclub opgericht. Het bestuur bestaat uit Mr. J.F. van Deirse, Jhr. P.J. Adrichem Boogaert, Mr. J.A. Heijse en P.J. Elout. Het secretariaat van de club zal tot 1955 bij de heer Elout blijven. De Staatscourant van 4 september 1923 publiceert de statuten van de club. De baan en het materiaal worden door het bestuur van de Zeebadinrichting om niet ter exploitatie aan het bestuur van de Golfclub overgedragen. Het terrein behoort deels tot de Kroondomeinen en deels aan de ambachtsheerlijkheid Domburg.

ENTHOUSIAST AAN DE SLAG

Het nieuwe bestuur gaat met enthousiasme aan de slag. Enkele greens worden onder handen genomen; er wordt nieuw materiaal aangeschaft en er wordt een weinig succesvolle poging tot aanplant van dennen ondernomen. Op de plaats waar nu de oefengreen is werd een strandtent opgezet die als bewaarplaats voor clubs en als onderdak voor de caddies diende. In 1928 wordt de veranda van het theehuisje vergroot, het volgend jaar worden de kleedkamers uitgebreid. In 1931 komt er een leshut; er wordt telefoon aangelegd en het clubhuis wordt geverfd. Dat jaar eindigt met een tekort van f 1000,—. In deze jaren bedraagt het aantal leden ong. 35. In de volgende jaren neemt de negatieve balans toe, de inkomsten uit toegangskarten lopen terug, maar ook het aantal leden vermindert. In 1934 zijn er nog 15, in 1935

12. Dankzij verlening van subsidies (door Badhotel, Zeebadinrichting en Maatschappij Zeeland), een persoonlijke lening van drie leden en een langzame stijging van het ledental ziet de toekomst er in de volgende jaren weer wat beter uit.

In 1939 wordt het 25-jarig bestaan van de baan gevierd met wedstrijden en een diner. Er zijn dan 17 leden en één kinderlid. Na het staken van de oorlogshandelingen in 1940 is nog tot begin 1941 gespeeld. Dan wordt het terrein door de bezetter in beslag genomen.

De baan

DE BAAN

De baan heeft in grote trekken steeds dezelfde opzet gehad, al zijn de tees in de loop van de jaren wel verplaatst. Ook zijn er tees toegevoegd. Onderstaande tabel laat de afstanden op verschillende tijdstippen zien.

afstanden in meters

hole	1914	jaren 30	1956	1988
1	214	214	195	251
2	245	245	218	295
3	164	164	160	145
4	355	465	460	452
5	237	?	100	170
6	364	478	487	463
7	337	337	310	333
8	100	127	118	141
9	360	360	350	327

De belangrijkste verschillen zijn wel de veel langere 5e in 1914, terwijl in die tijd 4 en 6 korter waren. De 9e, die voor de oorlog van een tee direct naast de 7e green werd gespeeld, kreeg een nieuwe afslag (de huidige 18e). Andere verschillen zijn te verklaren met verplaatsingen van de tees over korte afstanden. In 1988 zijn op enkele holes verschillende tees voor de eerste en de tweede ronde ingesteld (1 en 10, 2 en 11, 9 en 18).

De verzwarening van de zeekering in 1987 had tot gevolg dat de 4e fairway smaller werd en de 5e hole geheel opnieuw werd aangelegd met verschillende afslagen voor de eerste en de tweede ronde. In 1978 is de tweede green verplaatst.

Meerdere malen is over uitbreiding van de baan gesproken. In 1925 wordt melding gemaakt van een uitbreiding met drie holes en in 1929 uit Elout in het Badnieuws de wens tot een 18-holes baan te komen. Er zijn eens plannen voor uitbreiding tot 18 holes gemaakt; deze uitbreiding zou zich dan uitstrekken over het terrein van de huidige Camping Domburg.

1e Green voor de oorlog

Het buffet in het theehuisje werd, eveneens tot het sluiten van de baan in 1941, beheerd door de echtgenote van de greenkeeper, Mina Provoost-Geertse. Water voor koffie en thee werd door de caddies gehaald; zij kregen hiervoor twee cent per emmer. Domburg kreeg pas in 1939 waterleiding.

GREENKEEPING EN BUFFET

Van het begin van de baan tot aan de inbeslagname in september 1941 was het onderhoud in handen van Gilles Provoost, daarbij gedurende lange tijd geholpen door Andries Mauer. Veel werd met de hand gedaan. De fairways werden met de zeis gemaaid, voor de greens was er een kleine handmaaimachine. In 1925 wordt een motormaaiër aangeschaft, terwijl in het volgende jaar een handmaaimachine wordt gekocht.

Water uit welputten werd in karren naar de greens gebracht. In de jaarstaat van 1937 komt een post voor van f 1,— per dag voor 'paard versjouden sproeimachine'.

In 1930 wordt een nieuwe put bij 7 en 8 gegraven. Dit is de vijver op de 8e waaruit nog steeds al het water voor de baan komt. In 1978 is deze tot de huidige afmeting uitgegraven, het zand is gebruikt bij de aanleg van de nieuwe 2e green. De betonplaat links in de fairway van 9 dekt eveneens een welput af.

In 1927 wordt een motorpomp aangeschaft. Het ondergrondse buizenet waardoor thans het water naar greens en tees vloeit dateert van 1960.

Het theehuisje

CADDIES

Een speciaal aspect van de vooroorlogse Domburgse links waren de caddies in Walcherse dracht, hoewel de huidige caddie-master, de heer P. Steyn, zegt dat de klederdracht slechts op bijzondere dagen werd gedragen. Wel 20 à 25 kinderen, jongens en meisjes uit de families Jongepier, Provoost, Bimmel, Slabber, Maas, De Jager en Steyn fungeerden als caddies.

Er werd altijd met caddies gespeeld. 's Ochtends vroeg en zo nodig ook later op de dag moesten zij het zand in de tee-boxen vochtig maken, zodat er gemakkelijk een klein hoopje van gemaakt kon worden vanwaar de bal afgespeeld kon worden. Ook moesten de konijnengaten op de fairways dichtgeveegd worden. Gevonden ballen werden tegen beloning van 10 cent ingeleverd bij het buffet.

Na het spel maakten de caddies de stokken schoon; ze werden geschuurd en in de olie gezet.

Er waren twee groepen caddies, eerste en tweede klassers. De eerste klassers waren de vaste caddies. Zij werden in de drukke zomermaanden aangevuld met de tweede klassers die minder ervaren waren en dus ook minder verdienden (in 1938 respectievelijk 40 en 30 cent per ronde van 9 holes).

Er was voor de Domburgse kinderen een min of meer natuurlijke scheidslijn in het dorp. Wie ten oosten hiervan woonde, ging ballen rapen op de tennisbanen, zij uit het westen waren caddy. Problemen deden zich hierbij niet voor.

In 1919 werd voor het eerst een caddy-wedstrijd gehouden, een gebruik dat nog steeds in ere wordt gehouden, want er zijn in Domburg nog steeds een aantal caddies. Deze mannen, die hun hart aan de golfsport hebben verpaid, spelen regelmatig hun ronde golf met elkaar.

Caddies in klederdracht

DOMBURGSE CADDIES

1914

Leunis Maas
Piet de Jager
Johannes de Jager

1920

Willem Baard
Jan Maas
Piet Steijn

1922

Dries Maas
Marinus Baard
Jacob Frits

1930

Marinus Maas
Johannes Maas
Johan Bimmel
Jo Bimmel
Pietje Bimmel
Keetje Bimmel
Jan Bimmel
Pietje de Jager
Maatje Steijn

Pietje Provoost
Siene Provoost
Ko Provoost
Lou Maranus
Anton Maranus
Pietje Slabber
Peet Slabber
Anton Slabber

1936

Kaatje Bimmel
Pietje Jongepier
Maatje Jongepier
Neeltje Jongepier
Mientje Jongepier
Piet Jongepier
Dingeman Jongepier
David Jongepier
Jan Jongepier
Willem Jongepier
Lou Maas
Jan Passenier
Jo Passenier
Maatje Maranus
Lien Maranus

Johannes Slabber
Lou Slabber
Hendrik Slabber
Johan Vreeke
Jacob Vreeke

1945

Rina de Pagter
Ko de Pagter
Jaap de Pagter
Jaap van der Krift
Piet Wisse
Rinus Wisse
Cor Vreeke
Jo Vader
Gilles Vader
Jan Vreeke
Piet Pattenier
Cees Pattenier

Opm.:

Van de 58 hier genoemde caddies zijn er thans (maart '89) nog 25 in leven.

WEDSTRIJDEN

Over de wedstrijden in 1914 en 1915 ontbreekt de informatie. In 1916 werd van 17 tot 22 juli de eerste Golfingweek gehouden. Bij de opening van deze wedstrijden herste een opgewekte stemming ...

'die niet weinig werd verhoogd door de luchtige tonen der muziek van het 39e Batn L.W.I te Oostkapelle, zoo welwillend door de militaire autoriteiten ter beschikking gesteld ...'.

Tijdens deze week werd voor de eerste maal het Dameskampioenschap om de Schippers-Wichers Wiersma wisselbeker gespeeld (winnares mevrouw Van Tienhoven-Wilson) en het Herenkampioenschap om de zilveren beker van het Bestuur van de Domburgse Zeebadinrichting (winnaar Jhr. Mr. A.M. Snouck Hurgronje).

De dameswisselbeker is tot en met 1923 jaarlijks verspeeld toen deze in eigendom kwam, door vijfmaal te winnen, van Jvr. D. van Tets. De Herenbeker werd in 1936 definitief gewonnen door Mr. J.H.C. Heijse.

In 1937 is er een nieuwe Herenbeker gekomen, waarom tot en met 1939 is gespeeld. Deze beker is in de oorlog kwijtgeraakt doch werd als een wonder in de 70-er jaren op een rommelmarkt teruggevonden. Er wordt nog steeds om gespeeld. De fraaie eerste Herenbeker is na het overlijden van de heer Heijse door de familie Heijse aan de club geschonken.

Andere wisselbekers uit de vooroorlogse tijd waren de Van Voorthuysen-wisselbeker verspeeld in 1917, 1918 en 1919, toen deze in bezit kwam van Jvr. D. van Tets.

Vanaf 1920 is een Van Voorthuysen-wisselbeker voor heren verspeeld. Laatst bekende winnaar Ph.A. de Kanter in 1938.

Om de Quarles van Ufford-wisselbeker is gespeeld in 1917 en 1918, toen deze in bezit kwam van Dr. B. Vaandrager.

Om de Snouck Hurgronje-wisselbeker voor dames is eveneens in 1917 en 1918 gespeeld; definitieve winnares Mej. R. Wichers Wierdsma.

De Westkapelle-beker werd gewonnen door de speler met de beste score over een aantal ronden, voor het eerst in 1929, van 1937 en 1938 zijn de winnaars bekend.

In 1931 wordt de Domburgsche Damesbeker ingesteld, die in ieder geval tot in 1938 verspeeld is.

Bij het 25-jarig bestaan van de baan in 1939 werd de P.J. Elout-wisselbeker voor het eerst verspeeld. Nog steeds kan de wedstrijd om deze beker op een groot aantal deelnemers rekenen.

DOMBURG GOLF CLUB.

There is an excellent nine-hole course at Domburg within five minutes walk from the village. Natural bunkers, sandy soil, springy turf. Length (for 18 holes) 5510 yds, par score 68, bogey score 72.

GREEN FEES

	£	s.	d.	
1st October—1st June :	—	2	6	a day
	—	8	4	a week
	1	5	0	a month
June, July and September	—	3	4	a day
	—	12	6	a week
	1	11	3	a month
August	—	3	9	a day
	—	18	4	a week
	1	17	6	a month

Season tickets (June, July, August and September) £ 2-18-4
For further particulars apply to the Hon Secretary Mr. P. J. ELOUT at the casino.

1e Competitieteam DGC

Naast deze bekerwedstrijden en vele andere jaarlijks terugkerende wedstrijden vond een aantal golfevenementen van nationaal, zelfs internationaal belang plaats op de Domburgse golflinks. Op 15 juli 1917 werd het Amateur Kampioenschap van Nederland verspeeld, eindigend in een gelijk spel tussen Jhr. A. van der Poll en Jhr. Mr. E. Michiels van Verduynen (178 over 36 holes). De beslissing werd het volgende jaar in Den Haag verspeeld. In 1919 zou het Open Kampioenschap van Nederland in Domburg gespeeld worden. De greens hadden echter teveel geleden van het mooie zomerweer! 23 Juli 1921 wordt dan wel op de Domburgse baan het Open Kampioenschap gehouden dat H. Burrows uit Antwerpen wint met 158 slagen over 36 holes. Op 7 en 8 juli 1923 is er wederom het Nederlands Amateurlampioenschap voor Heren en Dames in Domburg, dat gewonnen wordt door G.M. del Court van Krimpen (wordt tevens houder van de beker) en mej. B. van Tienhoven. In de volgende jaren worden teamwedstrijden tegen de Royal Antwerp Golfclub gehouden. Op 20 en 21 juli 1925 wordt in Domburg gespeeld. Resultaat Domburg 2 - Antwerpen 7. In september wordt een tegenbezoek in Antwerpen afgelegd. 26 Juli 1927 is er wederom een dergelijke wedstrijd in Domburg, resultaat all square; de return-match wordt op 9 oktober gespeeld.

Vanaf 1930 doet de Domburgsche Golfclub mee in de competitie in district Zuid van het Nederlands Golfcomité. Hierin waren ingedeeld: De Dommel, Eindhoven, Toxandria en Domburg. In 1930 voelden de eerste twee clubs zich 'nog niet sterk genoeg', zodat alleen Toxandria en Domburg speelden. Begin mei de wedstrijd in Breda, die voor Toxandria een overwinning van 7 - 2 opleverde; 29 juni werd in Domburg all square gespeeld. In het jaar 1931 worden de competitiewedstrijden tegen de drie andere clubs gespeeld evenals in 1932. Over de volgende jaren is niets bekend, hoewel mogelijk in 1934 nog mee is gedaan. Het officiële competitieprogramma 1940 meldt een aantal wedstrijden te spelen tussen Domburg, Toxandria, Rotterdam en Den Haag. De wedstrijd Domburg-Toxandria was op 7 april (2 - 5), op 5 mei werd op de Haagse baan gespeeld (4 - 4). De competitie werd in verband met het uitbreken van de oorlog afgelast.

HOLES-IN-ONE EN BAANRECORDS

In de vooroorlogse periode is geen officiële notering van de holes-in-one op de Domburgse baan bijgehouden. De eerste, die gemeld wordt, is in 1925 op de vijfde hole door Mr. A.M. Snouck Hurgronje. Op 27 augustus slaat F.A.E. Sommerhoff eveneens op de vijfde een hole-in-one, terwijl Mr. J.H.C. Heijse op 20 mei 1939 tijdens de wedstrijd om de 'Golf'-beker de bal in één slag in de vijfde hole doet belanden. In het Golfers Handbook van 1938 staat een mededeling dat E.J. Hill het baanrecord op 68 heeft gesteld, een prestatie die pas in 1985 wordt verbeterd door de professional Brian Gee, die de baan in 62 rondging.

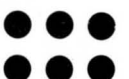
ANDERE ACTIVITEITEN OP DE BAAN

De Domburgse schietvereniging, opgericht als Domburgsche Weerbaarheidsvereniging en goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 11 oktober 1905, had vanaf 1906 haar schietbaan op het terrein waar later de golflinks werden aangelegd. Bij de achtste tee stond een schuurtje en vandaar werd geschoten op schijven die opgesteld waren in een kuil aan de rechterkant van de 2e fairway. Kwam een golfpartij op de tweede tee, dan ging de caddy met een rode vlag vooruit waarop het schieten gestaakt werd tot de partij was gepasseerd. Hetzelfde herhaalde zich op de zevende. Het schuurtje, waarin de schietschijven werden opgeborgen, werd ook door de golfclub gebruikt voor stalling van materiaal. Hiervoor werd een huur van f 10,— per jaar betaald.

Na de oorlog is de schietbaan verplaatst naar elders.

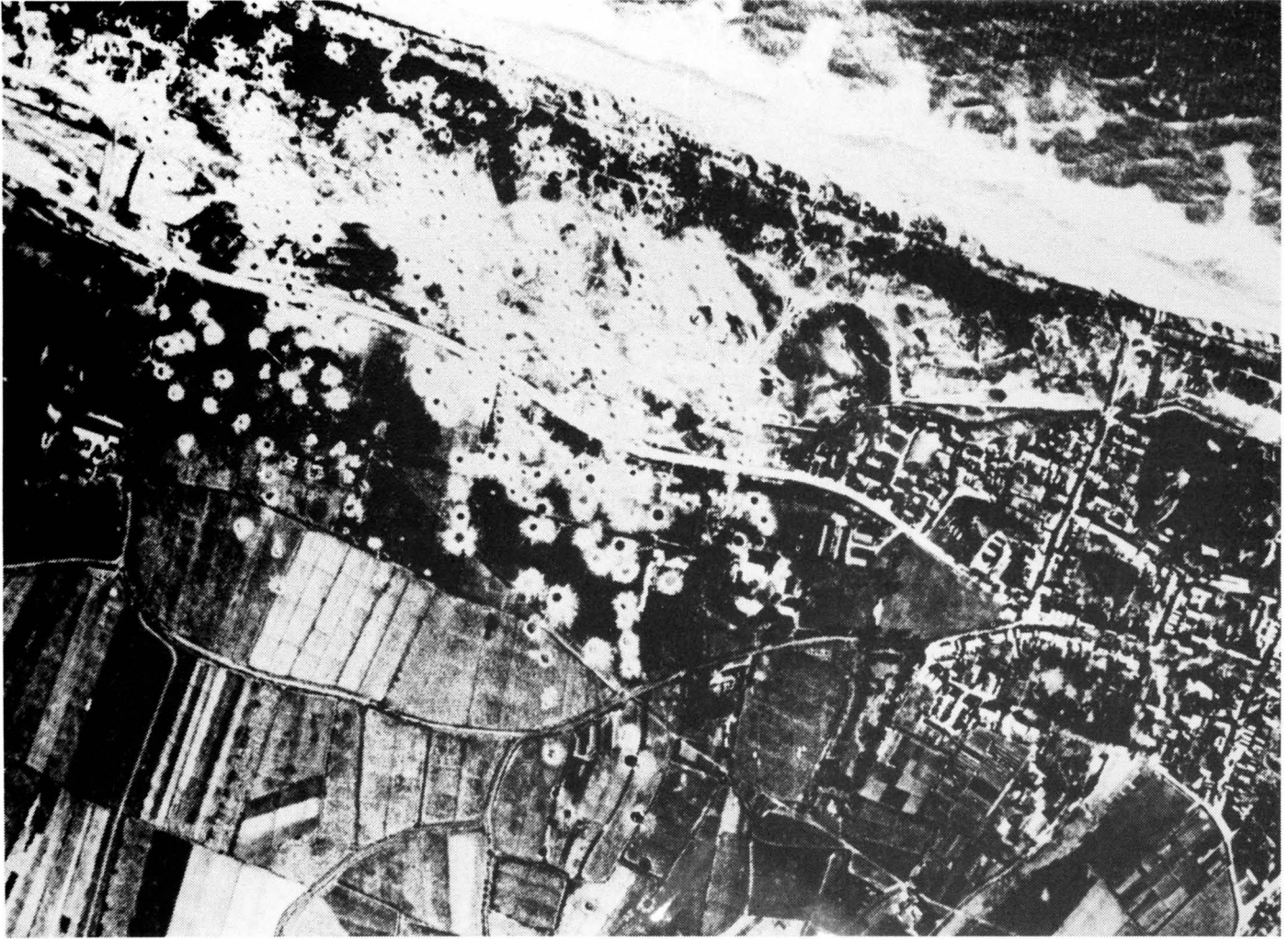

De Domburgse schietvereniging

Kustbatterij W17 had een belangrijke functie bij de bewaking van de mond van de Westerschelde. Toen op 4 september 1944 Antwerpen bevrijd werd, was het van het allergrootste belang dat ook de doorvaart op de Schelde mogelijk werd. Tot dat moment werd alles wat de geallieerden nodig hadden aangevoerd in havens in Bretagne, een lange aanvoerlijn voor een snel oprukkend leger.

Op 17 en 23 september wordt de kustbatterij gebombardeerd, terwijl ook op 28, 29 en waarschijnlijk 30 oktober bommen op de baan vielen.

Op 3 oktober werd door een bombardement een bres in de Westkapelse Zeedijk geslagen. Walcheren kwam onder water te staan.

SLAGSCHIP WARSPITE

Op 1 november om ongeveer 8.30 uur in de ochtend opende het Britse slagschip Warspite met zijn 380 mm kanonnen het vuur op W17, waarbij veel van de granaten op Domburg terecht kwamen en daar grote schade aanrichtten. Er waren vele doden te betreuren. Om 10.12 uur begint de landing bij Westkapelle.

Ondanks alle bombardementen en beschieting bleven de kanonnen van W17 doorgaan, slechts één was buiten werking gesteld. Het vuur was onder andere gericht op Vlissingen, waar op dat zelfde moment een landing plaats vond. Het was noodzakelijk de batterij zo snel mogelijk het zwijgen op te leggen. Daartoe werd een groep van het 41e Royal Marine Commando naar Domburg gezonden. De tegenstand was groot en men besloot de hulp van Typhoons (jachtbommenwerpers) in te roepen. Rond 13.00 uur verschenen deze boven het doel en het

duurde niet lang meer voordat de kustbatterij W17 zich over gaf. De Domburgse Golflinks was bevrijd.

De schade aan de baan was onvoorstelbaar. In de eerste naoorlogse aflevering van het Domburgs Badnieuws (1948) schreef Elout:

'te westen van de kom der gemeente zullen vele van onze goede gasten de golflinks missen, terplaatse waar voorheen de goed onderhouden tee's, greens en fairways lagen vindt men nu slechts een aaneenschakeling van bunkers en granaatrechters en de puinhopen van vernielde bunkers. Het terrein is grondig verwoest en het zou zo bezwaarlijk gaan het weer als golfbaan in orde te brengen, dat de blikken naar elders en wel naar het oosten gericht worden, waar uitstekend natuurlijk terrein voor de aanleg van golflinks te vinden is. Dit is nog toekomstmuziek, maar voor onze badplaats hopen wij van harte dat deze muziek eenmaal weer klinken zal, want golflinks trekken veel publiek en een goed publiek'.

In de volgende hoofdstukken wordt verteld over het herstel van de baan en de opbloei van de Domburgsche Golfclub.

Herstel en opbloei (1948-1970)

Voorafgaand aan herstel en opening van baan en clubhuis had het bestuur, waarvan de samenstelling was:

Mr. J.F. van Deirse, voorzitter
P.J. Elout van Soeterwoude, secretaris-penningmeester
Mr. J.H.C. Heijse

een heraanlegfonds gesticht, waarin zeker f 40.000,— moest vloeien, naast de Rijkssubsidies (o.a. vergoeding oorlogsschade) en particuliere bijdragen (Nederlandse golfers).

Totale heraanleg werd begroot op f 140.000,—. Op 7 april 1952 werd de goedkeuring van de Provinciale Planologische Dienst en van Staatsbosbeheer ontvangen.

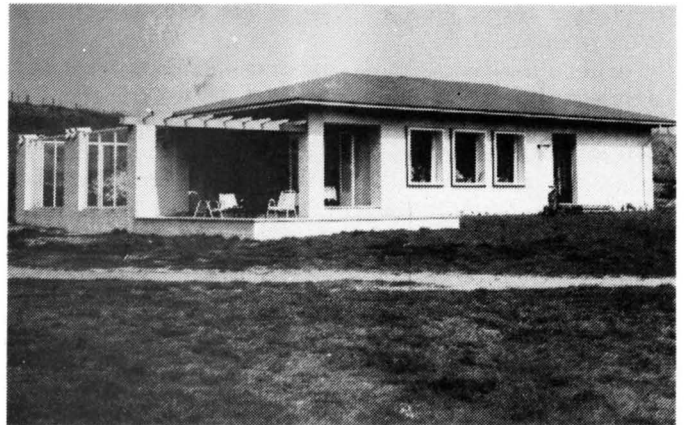
Zomer 1953 wordt met het werk begonnen. In 5 weken maken 30 mannen van de Dienst Uitvoering Werken (D.U.W.) onder leiding van de Heide Mij het terrein gereed, zodat op juiste tijd kan worden ingezaaid.

Op 14 september 1955 wordt de baan door het Nederlands Olympisch Comité voor **volledig** gebruik vrijgegeven, maar al eerder, op 16 mei, wordt de baan heropend en op 25 mei 1956 vindt de officiële opening plaats met het spelen van een wedstrijd om de Snouck Hurgronje beker.

Het houten theehuisje was door de oorlogshandelingen verdwenen; er moest een nieuw clubhuis komen. Het bestuur werd op 19 januari 1956 gemachtigd een clubhuis te laten bouwen. Het ontwerp van architect W.J. de Haan werd goedgekeurd.

Op 17 april wordt de bouw gegund aan A. de Pagter voor de som van f 16.984,—. In mei 1957 wordt het clubhuis officieel geopend.

Het clubhuis (zie ook foto) had het uiterlijk van een lage riante bungalow en de bouw werd mede mogelijk gemaakt door de financiële inbreng van het ere-lid mevrouw J.E.H. Heijse-Tak. Met het in dienst treden in 1954 van de heer D. van der Luijt als professional en de heer D. Jongepier als greenkeeper (tot 1961 in functie) werd, met de opening van het nieuwe clubhuis in mei 1957 en een volledig gespeeld eerste wedstrijdprogramma in 1958, een goed functionerende club tot stand gebracht.

Het nieuwe clubhuis

Bij de feestelijke opening

Een gezellige drukte

BAAN EN ONDERHOUD

Interessant is te vermelden dat de Domburgse in oktober '55 lid was geworden van het St. Ives Research Station Bingley, Engeland, door de bemiddeling van de Koninklijke Zaadhandel Van der Have voor het geven van adviezen over baantoestanden, met name onderhoud, t.w. bemesting, topdressing, sproeien en maaien, waarvoor ieder jaar ene Mr. Clayton over kwam, die als bemesting van de greens 'human manure' aanried.

In 1957/1958 werd dankzij adviezen van de greenkeeper van de Haagse Golfclub, de heer W. v.d. Meulen, de zeer slechte toestand van de greens verbeterd door het aanvoeren van nieuwe (en dure) grond als dressing. Andere zaadmengsels werden ingezaaid en mutaties aangebracht in maai- en sproeiprogramma.

De heer W. v.d. Meulen is enkele jaren waardevolle adviezen blijven geven.

LEDEN EN FINANCIËN

Het ledenbestand bedroeg bij het begin 32 leden. Het was een begin van een onafgebroken stijging:

1956	54 leden
1963	94 leden
1966	160 leden
1970	231 leden (waarvan 25% buitenleden)

Tot 1967 was er ieder jaar een exploitatietekort. Daarna ieder jaar een overschot.

Begonnen werd met een contributie van f 150,— per jaar en een thee-lidmaatschap van f 25,—.

In 1970 was de contributie f 215,— per jaar, de greenfee bedroeg in die jaren 5 gulden.

In de loop der jaren zijn de inkomsten aanzienlijk gestegen, evenals de uitgaven. Grotere inkomsten uit verhoging van het ledenbestand en stijging van het aantal greenfee-spelers; vooral de laatste stegen spectaculair in aantal; maakten het werk van baancommissaris de heer B.E.A. Heijse en greenkeeper de heer Jongepier (en na 1961 de heer H. Brand) lichter, daar versleten machines vervangen konden worden en modernere aangeschaft.

LUSTRUM 50 JAAR

In 1964 werd op luisterrijke wijze het 50-jarig bestaan gevierd. Het maandblad Golf gaf een uitgebreid verslag, met onder andere een huldiging van het echtpaar Provoost-Geertse, die resp. baan en clubhuis in de vooroorlogse jaren, voor zover mogelijk, verzorgd en beheerd hebben.

Een geslaagde jubileumwedstrijd (na een ochtenddrankje) en een diner in het Badpaviljoen waren hoogtepunten van deze jubileumviering. Ook werd het ere-lid mevrouw J.E.H. Heijse-Tak, die een bank aanbood, gehuldigd. Zij sloeg 50 jaar geleden de eerste bal!

De herdenkingsrede werd uitgesproken door de toenmalige voorzitter, de heer J. Hupkes.

LESHUT

In 1966 werd na moeizaam overleg met de verantwoordelijke instanties een leshut gebouwd.

WEDSTRIJDEN

Het aantal wedstrijden nam in de loop der jaren toe en trok in de vakantie maanden vele golfspelende badgasten, waardoor het spelpeil steeg, terwijl ook steeds meer jongeren in de prijzen begonnen te vallen. Er waren dan ook vele verleidelijke 'cups' te winnen.

Tot slot:

In het jaarverslag 1969 schrijft secretaris, de heer P. v.d. Veen, dat het cupleven intenser was dan het clubleven, hetgeen eveneens kan worden opgemerkt over het aantal spelende leden buiten het zomerseizoen. De vigerende silhouetten zijn van een aandoenlijke bekendheid. Het gemiddelde spelpeil is eveneens niet veel geëvolueerd!

Niettemin moet golf in Zeeland reeds zeer lang geleden gespeeld zijn, want het was reeds Jacob Cats, die in zijn Middelburgse periode de volgende fraaie rijm neerschreef:

'een die regt paren wil
en mach niet verder gaan
als daar hij met een kolf
een bal vermach te slaan'.

Handicap .....

Strokes received .....

Domburgsche Golfclub S.S.S. 66

Name of Player .....

Date .....

19

REPLACE TURFI

Strokes received	Hole	Length Yards tee/ladies tee	Par	Self	Opp'n't	Won X Lost - Halved 0
. 7	1	290 / 220	4			
. 11	2	255 / 228	4			
. 17	3	197 / 152	3			
. 1	4	500 / 465	5			
. 13	5	144 / 144	3			
. 9	6	500 / 465	5			
. 3	7	362 / 335	4			
. 15	8	140 / 125	3			
. 5	9	315 / 270	4			
TOTAL		2703/2384	35			

Strokes received	Hole	Length Yards tee/ladies tee	Par	Self	Opp'n't	Won X Lost - Halved 0
. 14	10	290 / 220	4			
. 4	11	255 / 228	4			
. 8	12	197 / 152	3			
. 10	13	500 / 465	5			
. 16	14	144 / 144	3			
. 2	15	500 / 465	5			
. 6	16	362 / 335	4			
. 18	17	140 / 125	3			
. 12	18	315 / 270	4			
TOTAL		2703/2384	35			

REPLACE TURFI

Markers

2404

Signature .....

Add score for 1st 9 holes

Total for 18 holes

Handicap

Nett score

10

„ZAAK NU GEHEEL ROND...“ DOMBURGSE GOLFCLUB NAM CLUBHUIS IN GEBRUIK

De heer H. Langendijk
won wisselbeker.*

De Walcherse badplaats Domburg heeft er zaterdagmiddag een nieuwe attractie bijgekregen! Eigenlijk kon men die attractie in Domburg al weer ruim een jaar beleven, „maar zaterdagmiddag werd“, zoals burgemeester mr. W. J. E. Crommelynck het noemde, „de zaak geheel rond“. Die middag werd namelijk het fraaie en gezellige clubhuis van de Domburgse Golfclub officieel geopend, terwijl tevens de geheel herstelde baan (negen holes) in gebruik werd genomen. Vele sprekers zeiden, dat hiermee een lang gekoesterde wens in vervulling is gegaan. Niet alleen kan men nu in Domburg weer golf spelen, ook kunnen de spelers in het intieme clubhuis — „de gezellige halle“ — gemakkelijk na-kaarten over de wedstrijden.

Al in 1912 werd het golfspel in Domburg geïntroduceerd door de heer P. J. Elout, toen directeur van de N.V. Domburgse Zeebadinrichting. In 1918 werd de baan officieel geopend. Aanvankelijk werd deze course geëxploiteerd door de N.V. Domburgse Badinrichting, maar in 1923 nam de Domburgse Golfclub, die toen opgericht werd, de zaak zelf in handen. In de tweede wereldoorlog kwam er echter aan de Zeeuwse golfsport een einde, want door bunkerbouw en ook door een bombardement werd de baan praktisch volkomen vernield. Na de bevrijding bleek het lange tijd niet mogelijk de course te herstellen, maar in het kader van het herstel van Walcheren werd de baan door de D.U.W. weer in orde gebracht. In de herfst van 1953 werd hieraan begonnen en in het najaar van 1955 kon er weer gespeeld worden. En zaterdagmiddag kwam de „zaak dus rond“!

Het clubhuis, een schepping van architect W. J. de Haan uit Soesterkerke, die ook de inrichting van het interieur ontwierp, is een fraai en modern bouwwerkje geworden, met bijna het uiterlijk van een riante bungalow. Er is een ruime, harmonieus ingerichte conversatiestoep met een intieme bar-keuk; verder zijn er twee kleed-kamers, compleet met doucheceel-ken en achter de bar vindt men nog een ruime keuken.

Nadat burgemeester Crommelynck de aanwezigheid had verwelkomd, werd er vrijwel direct begonnen met de wedstrijden en de Snouck Hurgronje-wisselbeker. De heer J. W. Hupkes, directeur van de N.V. Koninklijke Maatschappij „De Scheide“ stelde,

voor de wedstrijden begonnen, de course officieel in gebruik door als eerste de bal in het spel te brengen. Na prachtige wedstrijden (singte tegen „bogeys“), die verspeeld werden bij schitterend weer, werd de heer H. Langendijk, lid van de Domburgse Golfclub, tenslotte winnaar van de beker.

Aan deze wedstrijd werd ook deelgenomen door spelers uit Noordwijk, Hattum, Den Haag en Hilversum. Na aftoep reikte jhr. mr. A. v. d. Poll, een vriend van wijlen de heer Snouck Hurgronje, de beker uit.

In de namiddag hebben in het clubhuis nog vele sprekers het woord gevoerd. Onder meer spraken mr. J. M. Pijlar uit Middelburg, de heer H. J. Verweij uit Hilversum, namens de groep West, de heer A. Tjoenk Wilink, namens de groep Oost, wethouder A. Passenier van Domburg en mr. J. Dolleman uit Vlissingen. Burgemeester Crommelynck, de voorzitter van de Domburgse Golfclub, dankte de sprekers en allen, die hebben meegewerkt aan het herstel van de baan en de bouw van het clubhuis.

KORFBALNABE TOGO II KWAM UIT DE BUS 7

Opnieuw een goede
prestatie van D.O.S. '55.

De felle noordewind, die zaterdagmiddag over de Zeeuwse korfbalvelden raasde, heeft niet kunnen verhinderen, dat er daags op les gespeeld is. Het was met er ook wedstrijd gemaakt werden van enkele en wedstrijden. Zo werd de wedstrijd Olympië I—Tjiba II in de eerste klasse, 7 minuten voor tijd door de scheidsrechter gestaakt en verliet TOP I in de wedstrijd Tjiba II voortijdig het veld, omdat men zich niet kon verenigen met de leiding.

In 2 A kreeg Eendracht de verwachte nederlaag te slikken tegen Swift III (0—3). Het optreden van TOP I in de wedstrijd tegen Tjiba II konst hen op reglementaire wijze te staan op een verlies van 2—0. Vios II schoot geweld uit zijn slot door Swift IV thuis met hofe 10—0 te kloppen, waardoor Vios II zich wat opvrolichte. Stand aan de kop: Swift III 6—10, Vios I 5—3, TOP I 4—6.

In 2 B had leider Eko niet de minste moeite met Beampole II (11—1). TOGO II kwam hier verrassend uit de bus, door VOPO I met

De Domburgsche Golfclub 1970-1989

Het wel en wee van een Golfclub in ontwikkeling kan waarschijnlijk het duidelijkst gepresenteerd worden door 'de laatste periode' in onderdelen te beschrijven.

Bij de indeling van deze episode is gekozen voor de volgende onderwerpen:

	pagina
Algemeen	18
Van jubileum tot jubileum	19
De laatste tien jaren	19
De wedstrijden	19
De Domburgsche de week rond	25
De baan en het onderhoud	26
Verhalen uit het verleden	27
De Domburgsche Golfclub in 1989	33
De toekomst	33

ALGEMEEN

Al in het prille begin van de jaren zeventig bestonden er in Zeeland plannen voor het aanleggen van golfcourses in Zeeuws-Vlaanderen en Schouwen. Het was ook in die periode dat het bestuur plannen over interprovinciaal golfcontact moest beramen. In 1972 werd geconstateerd dat een ietwat eenvoudige landelijke club met vooral aandacht voor een prettige en gezellige sfeer misschien geneigd is het oog niet al te veel naar buiten te richten terwijl het toch goed is de sterk veranderende golfwereld om ons heen te volgen.

De vraag of baanuitbreiding in algemene zin voldoende zou zijn om het groeiend aantal golfers op te vangen hield ook toen de diverse besturen bezig.

De Domburgsche golfclub kreeg in 1973 een voorproefje van de internationale vlucht in de golfsport; het betrof een aanvraag van een Japans reisbureau om maandelijks op onze baan te mogen spelen. Het bestuur wees het verzoek af.

Er is dus niets nieuws onder de zon in 1988. Nu bestudeert het bestuur provinciale deelrapporten over de ontwikkeling van de golfsport en het door de Nederlandse Golf Federatie geïnitieerde 'Behoeftesonderzoek Golfsport Nederland' (september 1988).

Met de aankoop van de grond, de verwerving van de golfbaan in eigendom en de investering in de verbouwing van het clubgebouw in het jubileumjaar ziet het er vooralsnog niet naar uit, dat uitbreiding naar 18 holes gerealiseerd zal worden.

Met oog voor de ontwikkelingen elders is het beleid er op gericht het huidige karakter van de club te bestendigen.

VAN JUBILEUM TOT JUBILEUM

In 1974 vierde de Domburgsche Golfclub het 60-jarig bestaan. Hoewel het op zich een interne aangelegenheid was en het geen officieel jubileum betrof, maakten zeer veel leden van dit gebeuren een waar festijn. Niet alleen werd de gelegenheid aangegrepen om het clubhuis fraai te vergroten. Een spontane, door een enthousiast comité geleide actie onder de leden maakte een grondig vernieuwde aankleding van de 19e hole mogelijk.

Nieuw meubilair, nieuwe gordijnen en wandversiering gaven de clubroom een gezellige sfeer.

Aan het einde van dit jaar trad de heer H. van Schaardenburg af als voorzitter, onder gelijktijdige benoeming tot ere-voorzitter. Het ledental blijft tot het 65-jarig bestaan van de Domburgsche in 1979 wel stijgen, maar de echte groei komt pas in de laatste jaren, zoals blijkt uit de volgende tabellen.

Ledental

jaar	totaal	gewone	buiten	jeugd	thee
1974	281	109	101	44	25
1975	304	122	102	47	31
1976	338	152	99	52	33
1977	355	178	93	45	37
1978	380	194	91	50	43
1979	394	216	88	44	46

DE LAATSTE TIEN JAREN (1979-1989)

Op zaterdag 29 september 1979 herdacht de club het feit van het 65-jarig bestaan van de Domburgse golfbaan.

Zoals reeds eerder vermeld, vond de oprichting van de club later plaats.

Dat de Domburgsche Golfclub de laatste tien jaren duidelijk groter is geworden, valt af te leiden uit onderstaande tabel.

Ledental

jaar	totaal	gewone	buiten	jeugd	thee	
1979	394	216	88	44	46	
1980	393	211	84	42	56	
1981	394	217	85	34	58	
1982	406	226	81	36	63	
1983	438	241	89	45	63	
1984	454	264	84	52	54	
1985	455	270	89	46	46	
				J M		
1986	498	287	87	60	15	49
1987	524	306	86	68	12	52
1988	558	333	85	74	13	53

Even nog terug naar het jubileum in 1979, dat o.a. gevierd werd met een wedstrijd waaraan 86 leden deelnamen. Een opmerkelijke belangstelling.

Clublid mevrouw Hoogerzeil had voor deze gelegenheid het clubhuis nagemaakt in zilver, een zeer gewaardeerde prijs voor de jubileumwedstrijd.

DE WEDSTRIJDEN

Het wedstrijdbeeld van de Domburgsche Golfclub is in de loop der jaren aan veel veranderingen onderhevig geweest.

Aanvankelijk was de deelname aan wedstrijden aan de magere kant. Dat valt onder meer af te leiden uit een zinsnede in het verslag over het verenigingsjaar 1970.

'Een serieuze opwekking tot spelen aan 80% van de leden die blijkbaar drempelvrees hebben en zich nimmer regelmatig ter plaatse vertonen, is op haar plaats. Ook de 'kruk' heeft recht op een plaats onder de Domburgse zon en is hartelijk welkom'.

Desondanks wordt jaarlijks melding gemaakt dat het wedstrijdseizoen weer gezellig en levendig was.

Het heeft aan de inventiviteit en ijver van bestuurderen en leden gelegen, dat het wedstrijdprogramma is uitgegroeid tot een grote omvang.

Een voorbeeld is de aardige aanvulling in 1971 op de reguliere wedstrijden van de putwedstrijd om de 'Schefferputte', die op een plezierige wijze de wachttijd op de uitslag inkortte.

Op zaterdag 25 mei 1974 werd in het kader van het 60-jarig bestaan een jubileumwedstrijd gespeeld om de 'zilveren patrijs', een speciaal voor deze gelegenheid door de voorzitter H. van Schaardenburg geschonken fraaie wisselprijs.

De in 1974 ingestelde jeugdcommissie ging in 1975 van start en organiseerde het eerste jeugdweekend in de geschiedenis van de Domburgsche Golf. Het was een groot succes: er waren ruim 60 deelnemers.

In mei 1975 brachten de leden ter gelegenheid van het jubileum van professional Van der Luijt, die toen 20 jaar bij de club in dienst was, een flink bedrag bijeen voor de aanschaf van de 'Van der Luijt trofee'.

Vanaf 1976 wordt er jaarlijks om deze trofee gespeeld.

Er wordt geconstateerd dat de wedstrijden steeds meer deelnemers trekken. Gedurende de zomermaanden wordt van de wedstrijdcommissie veel geëist, vooral omdat men zich weinig houdt aan inschrijftermijn, starttijden en ook doordat er op het laatste moment nog afzeggingen binnenkomen.

Vanaf 1976 is de animo om aan wedstrijden deel te nemen zo groot, dat zelfs met een ochtend- en middagstart niet iedereen geplaatst kan worden.

In 1978 werden voor het eerst wedstrijden gehouden op de lange zomeravonden, een uitstekende gelegenheid voor beginnende spelers om hun handicap te halen.

De heer J. Heijse bood de nalatenschap van zijn vader, Mr. J.H.C. Heijse, een zilveren beker aan, daterend uit 1916. Het was de beker van Zeebad Domburg, voor het laatst verspeeld in 1936.

Nu we het toch over bekers en wedstrijden hebben, volgt hier een opsomming van bestaande Domburgse prijzen en hun bijzonderheden.

PRIJS	GESCHONKEN DOOR
Het zilveren blad	D.G.C.
De Paasblom	De heer Ch. van Blommesteyn te Rotterdam. De beker werd destijds gewonnen door zijn vader.
De Woldringh van der Hoop Wisselbeker	De heer Woldringh van der Hoop (was burgemeester van Westkapelle)
De Wrake-Abbas Puzzle	De heer Abbas. Ingenieur Mij. De Schelde te Vlissingen. Ontbijtwedstrijd
Elout-Wisselbeker	De heer P.J. Elout, secretaris D.G.C. van 1923-1955. Schonk de beker ter ere van het 25-jarig bestaan van de D.G.C. in 1939.
De Zilveren Patrijs	De heer H. van Schaardenburg, voorzitter van de D.G.C. van 1968-1974. Werd in 1974 tot ere-voorzitter benoemd.
De Delcourt-Beker	De heer G.M. Delcourt van Krimpen. Frequenteerde Domburg tesamen met zijn vriend Jhr.Mr. A.M. Snouck Hurgronje, die in 1925 op de D.G.C. de eerste hole-in-one maakte.
De Alliance-Beker	De groep, die voor de eerste maal de alliance in Domburg speelde.
Het zilveren schip	De heer J.W. Hupkes, directeur van de Kon. Mij. 'De Schelde' te Vlissingen. Voorzitter van de D.G.C. van 1963-1968.
De Heijse-Tak Wisselbeker	Mevrouw J.E.H. Heijse-Tak, moeder van de heren Mr.J.H.C. Heijse, Mr. J.A. Heijse en B. Heijse.
Van Citters-Wisselbeker	Jhr. W. van Citters. Heette oorspronkelijk 'De Ter Mantelingebeke'. Na het overlijden van de heer Van Citters omgedoopt tot de Van Citters-wisselbeker.
De Snouck-Hurgronje-Beker	Jhr.Mr. W. Snouck Hurgronje. Werkte voor Shell in Londen, waar hij deze fraaie antieke beker voor de D.G.C. kocht. Beker voor het eerst ingesteld bij officiële heropening in 1956.
Het Twentse Ros	De heer Rob Horst. De heer Horst voorziet de D.G.C. regelmatig van de bijbehorende replica's.
De Scheffer-Bokaal	De door de fam. Hesselink ingestelde ouders-kinderen wedstrijd werd drie-maal achtereen gewonnen door vader Rom Scheffer met zoon Rombartus.

PRIJS

Vaandrager-wisselblad

Klinkert-wisselprijs
Zilveren cigarettendoos

Zilveren Schaar

Herfstblad

Het zilveren Clubhuis

De Van der Luyt-trofee

De Zilveren Gans

Oude Golfclub

Herenbeker, vanaf 1937

Oude Heeren Beker
(met clubjes)

De Agelink-Van Rentergem-
Beker

Secretarissen Prijs

Schorer Wisselprijs
Domburgse Dolfijn

GESCHONKEN DOOR

De heer en mevrouw Vaandrager-van
Bessem te Deventer.

De heer E. Klinkert, tandarts te Goes.

De heer H. van Schaardenburg, die de
schaar uitreikte met elk jaar een andere
versie over de herkomst van de schaar.

D.G.C.

Mevrouw W. Hoogerzeil-van Mourik,
van beroep tandarts, behaalde het
meesterteken zilversmeden en maakte
dit schitterende werkstuk voor de
D.G.C., die het bestemde voor de
Damesprijs Clubkampioene.

De oud-professional Dick van der Luyt
ter gelegenheid van zijn afscheid in
1975. De heer Van der Luyt was pro op
de D.G.C. vanaf 1956.

De heer en mevrouw P.S.M. Frantzen
te Goes als prijs voor de Jeugdwed-
strijd.

De heer Frans Spits. Prijs voor de
wedstrijd Orange All Stars - D.G.C.

Terugggevonden door de heer Dr. W.K. Schuling
op rommelmarkt. Prijs Heren Clubkampioen.

De heer Jan Heijse uit de nalatenschap
van zijn vader, de heer Mr. J.H.C.
(Ties) Heijse.

Mevrouw A. Agelink-van Rentergem,
echtgenote van de directeur van Age-
link-van Rentergem's metaalhandel te
Middelburg.

Geschonken in 1988 door mevrouw
G.K. Hesselink-Mondria t.g.v. haar
afscheid als bestuurslid D.G.C. (27
jaar bestuurslidmaatschap).

Aangeboden door Jhr.Mr. T.A.J.W. Schorer.

MIXED PICKLES

*Reeds in 1964 stond in het jaarverslag 'replies' turf
en: werp lege cigarettendoosjes en peuken, snoep en
balpapiertjes in de teeboxen, resp. papiermanden
of ... steek ze in Uw zak.
Nederland vervuult ook wel zonder U!*

'Toen al'.

HET WEDSTRIJDBEELD IN DE LAATSTE TIEN JAREN

Bij het vastleggen van hele belangrijke zaken in een jubileumboek van een golfclub is het de moeite waard stil te staan bij het feit dat het bestaansrecht is: het beoefenen van de golfsport. Het is verheugend te kunnen constateren dat het aantal deelnemers aan wedstrijden de laatste jaren is blijven stijgen, terwijl ook het wedstrijd-jaarprogramma vele variaties in spelbeeld te zien heeft gegeven.

Vrijwel alle denkbare soorten wedstrijden, variërend van de gecostumeerde partij in 1979 en de eerste op de Domburgsche Golfclub gespeelde Pro-Am, zijn in deze jaren aan de orde geweest.

De toename van het aantal deelnemers en het aantal wedstrijden betekende tevens de noodzaak van versterking van de wedstrijdcommissie. Een professionele aanpak en strenge leiding is bij wedstrijden met een groot aantal deelnemers nu eenmaal vereist.

Gecostumeerde deelnemers aan de wedstrijd ter ere van het kroonjaar van de ere-voorzitter Van Schaardenburg, die zelf ook met een bijzonder creatie op de baan kwam.

De Caddiewedstrijd is elk jaar weer een heel bijzondere gebeurtenis. Hoe de krachtsverhoudingen in de afgelopen tien jaren lagen, volgt uit het volgende overzicht.

Jaar	Winnaar
1979	Caddies
1980	Caddies
1981	Caddies
1982	Caddies
1983	Caddies
1984	Caddies
1985	Caddies
1986	Leden
1987	Caddies
1988	Caddies

Caddiewedstrijd

WEDSTRIJD-AKTIVITEITEN VOOR DAMES, HEREN EN JEUGD

De Domburgse dames- en herenequipes en ook de jeugdleden hebben in binnen- en buitenland de club hoog gehouden. Dat blijkt duidelijk uit een terugblik per categorie.

De dames

Naast de reguliere dinsdag-damesdag op Domburg vinden uitwisselingen plaats met de Golfclubs Kleiburg, Rhoon (Oude Maas), Wouw en de Woeste Kop.

Omdat de echte wedstrijdhoog niet altijd gespannen kan blijven, gaan de dames er één keer per jaar op uit. Voor een wisselprijs wordt dan, heel vaak op een Belgische baan, onderling gestreden. De eerste prijs levert niet alleen de fel begeerde verzilverde vaas op, maar ook de verplichting van de organisatie voor het volgend jaar.

Tweemaal per jaar ontmoeten de dames en heren elkaar in een gezamenlijke wedstrijd. Een moderne wisseltrofee is dan het begerenswaardige object. De lunch wordt die dag aangeboden door de organiserende partij.

De heren

Op De Domburgsche is het vrijwel iedere dag herendag, maar woensdag is de officiële dag.

De jaarlijkse ontmoeting met de Domburgse dames is vanwege het grote leeftijdsverschil één van de zwaarste opgaven voor de heren. Desondanks blijven de kansen gelijk.

De heren hebben een vaste 2-jaarlijkse uit- en thuiswedstrijd met de heren van de Wouwse Plantage. Er wordt hard gestreden om een wisseltrofee.

De Domburg/Wouw-wedstrijd heeft geleid tot de oprichting van een Nederlands team, dat jaarlijks de golfclubs kruist met een gecombineerde Belgisch team Rinkven/Ternesse.

Regelmatig in het jaar gaan zowel bij de dames als bij de heren groepjes naar het buitenland om, meestal onder plezierige klimatologische omstandigheden, de golfsport te beoefenen.

De dames

De heren

De jeugd

In 1983 is de Domburgsche een actief jeugdbeleid gaan voeren. Er werd een jeugdcommissie ingesteld en er kwamen contacten met de NGF tot stand. Dit had al spoedig resultaat. Verschillende kinderen werden uitgenodigd voor de landelijke jeugdtrainingen, zowel voor C, B en zelfs A-selectie.

De activiteiten, die de Domburgsche haar jeugdleden biedt, zijn wekelijkse gratis lessen, een wekelijkse onderlinge wedstrijd en een jaarlijkse open jeugdwedstrijd. Verder mogen ze deelnemen aan alle wedstrijden.

De jeugdgroep bestaat uit 'mini's' (9- tot 12-jarigen) en 'maxi's' (12-18-jarigen).

MINI-NIEUWS

In de zomer van 1985 richtte een aantal enthousiaste ouders een verzoek aan het bestuur om voor hun kinderen vanaf ongeveer 8 jaar de mogelijkheid te scheppen in groepsverband aan de golflessen deel te nemen.

Na een positief besluit van het bestuur kunnen deze zogenaamde 'mini's' (9- t/m 11-jarigen en kind van spelende ouders) aspirant-jeugdlid worden.

De groep bestaat uit maximaal 10 kinderen. Naast de groepslessen van de professional organiseren de ouders bij toerbeurt wedstrijdjes o.l.v. de jeugdcommissie.

Eén keer per jaar wordt er een wedstrijd tussen ouders en mini's gehouden.

DAMESCOMPETITIE

Sinds 1984 spelen de dames van de Domburgsche mee in de zogenaamde y-competitie. Deze landelijke competitie wordt buiten de NGF om georganiseerd voor speelsters in de handicapcategorie 25-29. Sinds 1988 spelen de dames met 1 team mee in de landelijke NGF-competitie.

De resultaten zijn bemoedigend en er wordt met veel plezier aan meegedaan.

HERENCOMPETITIE

Ook de heren spelen met twee teams mee in de landelijke NGF-competitie. De resultaten zijn gelijk het Hollandse weer: 'wisselvallig met buien'.

Maar ieder jaar opnieuw zetten de teams zich enthousiast en strijdvaardig in.

De aanschaf van een machine is nodig om de nieuw aangelegde

DE DOMBURGSCHE VAN DAG TOT DAG

Jaren geleden, toen het ledenbestand van de club laag was, bestonden er geen problemen over de mogelijkheid van spelen; de baan was altijd vrij.

Nu het aantal leden, vooral de laatste tien jaren, zo is toegenomen, moest er gezocht worden naar een manier om het golfspel op de Domburgse links voor iedereen aantrekkelijk te maken en te houden.

Er is begonnen met het instellen van een vaste dames- en herendag: dinsdag- respectievelijk woensdagmorgen hebben de deelnemers officieel standing.

Er bleek echter meer behoefte te bestaan aan vaste, niet officiële, speeltijden. De week ziet er nu ongeveer als volgt uit:

- Maandag is een alternatieve herendag, bestemd voor die heren die alleen op woensdag spelen niet voldoende vinden.
In de middag wordt er geoefend door een groep beginnende dames, die zo snel mogelijk in het bezit proberen te komen van een golfvaardigheidsbewijs, zodat zij daarna op de dinsdag-damesmiddag kunnen meespelen.
- Woensdag dus officiële herendag.
- Donderdagmorgen wordt er gespeeld door de 'Lamstralen', een 9-holes pretclub voor 'oudere' heren.
In de namiddag probeert een aantal dames nog eens te oefenen o.a. de dames van het Y-team (competitie voor hoge handicappers), die trachten hun spelpeil te verhogen en handicap te verlagen.
- De vrijdag is de enige dag dat het vrij rustig is op de baan omdat er geen vaste groepen spelen.
- 's Zaterdagmorgens in alle vroegte ('s winters kwart over acht, maar 's zomers half acht of vroeger) start een groep 'early birds'. Dit zijn werkende heren die in de week geen tijd kunnen vinden om een balletje te slaan en daarom vroeg in het weekend beginnen. Verder staat de zaterdag in het teken van de jeugd (8-18 jaar) die eerst een groepsles volgt en daarna gezamenlijk een wedstrijd speelt.
- Op zondag heerst er de gehele dag een grote bedrijvigheid op tees en fairways. Er kan vrij worden gespeeld (vanaf 12 uur hebben 4-ballen standing), maar er worden ook oefenpartijen gespeeld door de verschillende officiële dames- en herenteams. De allerjongsten, de zogenaamde mini's, hebben dan een groepsles en putt-wedstrijdje.

In de weekenden (zaterdag of zondag) worden de clubwedstrijden, inmiddels meer dan 40 per jaar, gespeeld.

Dit alles brengt een toenemende drukte op een 9-holes baan. Er kan nog steeds zonder starttijden worden gespeeld; dit vraagt echter van iedereen een grote souplesse.

Als in de toekomst op een zelfde soepelheid van de leden mag worden gerekend, kan het spelen op de Domburgse Golfclub een groot plezier blijven voor alle golfspelers.

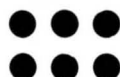

MIXED PICKLES

Er was eens een professional, die iedere maand ballen miste uit z'n shop [die hij toen nog niet afsloot]. Na een half jaar inspecteerde hij maar eens de lockers in de kleedkamer en vond enkele van de vermiste ballen in een locker.

Hij bracht een en ander in rekening bij de betrokkene zonder iets te zeggen.

Er werd vlot betaald ...

DE BAAN EN HET ONDERHOUD

Bij het doornemen van de jaarverslagen ontstaat, als in een foto-reportage, het beeld van een golfbaan die jaar op jaar in alle opzichten een beter aanzien krijgt en voor de speler attractiever en interessanter wordt.

Door het vergroten van tees, aanleggen van extra bunkers en nieuwe greens is na verloop van tijd een baan ontstaan zoals die nu kan worden bespeeld.

En voortdurend worden nieuwe plannen uitgewerkt om de baan zo optimaal mogelijk te kunnen aanbieden. Hulde voor de kundige en hard werkende baancommissieleden en greenkeepers. Het voert te ver om alle ontwikkelingen van de baan te volgen. Een aantal opeenvolgende activiteiten geeft echter een duidelijk beeld van de problemen en de daaropvolgende acties, in de tijd gezien.

1971 - Het 'heemschutachtige' windschut op de vijfde tee doet voortreffelijk werk door het tegengaan van duinvorming ter plaatse.

De waterwinning wordt uitgebreid door vergroting van de vijveroppervlakte op de achtste.

1975 - In de herfst blijkt, dat na zware regenval verschillende greens niet voldoende water doorlaten. De ondergrond is dichtgeslibd. De greens moeten worden voorzien van een geheel nieuwe onderlaag.

Al in 1975 bestaan er grote zorgen over de duinafslag langs de vijfde hole. Iedere storm slaat iets meer af van de toch al niet brede duinstrook. Met het bestuur van het Waterschap Walcheren wordt overlegd wat er aan te doen is.

1976 - In dit jaar wordt besloten een geheel nieuwe green van de 2e hole aan te leggen (de huidige) op het duin. Dit levert een aanpassing op van de SSS (67). De aanleg van deze nieuwe green heeft eveneens tot gevolg dat de tees van de 3e en 4e hole verplaatst moeten worden.

De greens hebben schade ondervonden van de kampeerders van de camping aan de overzijde van de weg. Om dit te voorkomen wordt van de achtste hole tot halverwege de negende hole een zesdaads prikkeldraadversperring aangebracht.

1978 - De tees van de derde en vierde hole worden in verband met de nieuwe green van de tweede verlegd naar de zeezijde. Dit komt de gevarieerdheid van de baan ten goede.

De gevaren, die van de zeezijde dreigen langde de vijfde hole, zijn voorlopig afgewend. Het Waterschap Walcheren heeft een versterking gelegd op het strand aan de duinvoet.

De tee van de vijfde moet opnieuw worden aangelegd; ook het windscherm dat weggeslagen is door de storm moet opnieuw worden geplaatst.

1979 - Aangezien het steeds drukker wordt op de baan, is het niet langer mogelijk de leshut langs de 9e te gebruiken. Een nieuwe hut naast de 1e fairway wordt in gebruik genomen. Ondanks de strenge winter van '78-'79 is de baan in goede conditie.

1981 - Er wordt een nieuwe fairwaymaaier met grotere capaciteit aangeschaft.

Als gevolg van het doortrekken van de waterleiding naar de tees is het nu ook mogelijk te tees te besproeien.

De baan wordt intensiever bespeeld. Dat bezorgt de greenkeeper aanzienlijk meer werk. Besloten wordt een parttime greenkeeper in vaste dienst aan te nemen.

1983 - Voortdurend ontstaan er verbeteringen aan de baan: de grasmat, de markering van out of bounds, lateral water, etc.

Ook worden er betere machines aangeschaft voor het maaien van de rough en voor het verticaal maaien van de greens.

Het onderhoud van de baan betekent een grote kosten-post, maar het leidt wel tot verhoging van het spelgenot.

1984 - In dit jaar vindt de aanschaf plaats van een speciale machine voor het verluchten van de greens en de fairways. De machine biedt ook mogelijkheden voor sproeien, doorzaaien, e.d.

Er is een extra ledenvergadering nodig om de aankoop goed te keuren.

1985 - De 6e green wordt dit jaar opnieuw gelegd.

Na 24 jaar verlaat de heer Brand de Domburgsche.

1986 - De club kijkt met enige zorg uit naar de ophanden zijnde veranderingen die voortvloeien uit het op Deltahoogte brengen van de zeekering.

1987 - Een belangrijk jaar voor het baangebeuren. Het Waterschap Walcheren voert de werkzaamheden uit tot verbetering van de zeekering.

De belangrijkste verandering is voor de club de aanleg van een nieuwe 5e green. Langs de 5e fairway wordt een aanzienlijke hoeveelheid zand gestort. Op de 1e en 2e fairway worden een paar gaten gedicht.

Dankzij de medewerking van het Waterschap blijft de overlast voor de leden tot een minimum beperkt.

Dit jaar vindt het uitzetten van enkele alternatieve afslagen (1, 2, 5 en 9) plaats. Nadat deze plaatsen zijn vastgesteld en de index is aangepast, meet de NGF de baan op.

Een zeer belangrijk gebeuren is de overeenkomst met het 'Ambacht Domburg' tot aankoop van ca. 15 ha, en de overeenstemming met de Dienst der Domeinen tot het in erfpacht verkrijgen van ca. 6 ha.

1988 - Dit is het jaar van de ingebruikneming (in april) van de nieuw aangelegde 5e green en de nieuw aangelegde afslagen.

De aanschaf van een machine is nodig om de nieuw aangelegde taluds langs de 4e en 5e te kunnen maaien. Deze machine blijkt ook heel geschikt te zijn om de bomkraters te maaien.

Het regelmatig bemesten en doorzaaien van de greens en enkele fairways begint vruchten af te werpen.

MIXED PICKLES

Er was eens een lid, dat geregeld 'plaatste' in de rough! Hij speelde altijd met vaste partners, die dit blijkbaar goed vonden.

Op een dag was er een invaller, die deze tolerantie niet kende en zich ergerde.

Toen betrokkene weer een bal in de rough sloeg en hem zo gauw niet kon vinden, heeft de invaller de bal op een tee gezet ...

VERHALEN UIT HET VERLEDEN

HERINNERING PERIODE 1956-1971

Van vóór 1940 heb ik geen herinnering aan de Domburgsche Golfclub, behalve aan de klassieke figuur van de toenmalige secretaris, de heer Paul Elout, die op een hoge Raleigh regelmatig door de hoofdstraat van Domburg fietste, vermoedelijk op weg naar de Golfcourse; een kolonelachtige figuur met martiale snor, begeleid door een jachthond en voor op het stuur een bruin mandje. Dit paste visueel geheel in de typische sfeer van het toen toch wel karakteristieke Domburg.

In de oorlog werd dit alles wreed verstoord door verwoesting en ellende met als rest een puinhoop en een golfcourse waar de kanonnen van de luchtafweer schots en scheef uit de bunkers staken.

Bij de daaropvolgende wederopbouw had men wel andere dingen aan het hoofd dan het herstellen van de links. Eerst in 1951 gingen de gedachten hiernaar weer uit, maar het duurde nog vier jaar voordat de baan weer geheel was heraangelegd.

In de eerste jaren evenwel kwam nog steeds weer oorlogsrommel boven de grond en werd menig mes van de maaimachines vernield.

Mijn secretariaatsperiode begint eigenlijk al in 1955, maar officieel in 1956. Een gedetailleerd verslag van de daaropvolgende 15 jaar zou teveel tijd en ruimte vragen, zodat ik mij zal bepalen tot het produceren van wat voornamelijk anecdotische herinneringen.

W.E.J. Crommelin

Het dagelijks bestuur bestond uit Mr. W.E.J. Crommelin, voorzitter; Mr. J.A. Heijse, penningmeester en ondergetekende als secretaris.

In 1963 kwam voor de heer Crommelin (vertrek naar Zwolle) de heer J.W. Hupkes, president-directeur van de Koninklijke Maatschappij De Schelde in de plaats en in 1966 de heer B.E.A. Heijse als penningmeester.

Vanaf het begin was Dick van der Luyt uit Noordwijk onze professional. Zijn vrouw, mevrouw Van der Luyt, geboren Van Venetië, onderhield het clubgebouw met buffet. Het eerste jaar woonde Luyt nog in een later afgebroken bunker, dicht bij het nog niet gereed zijnde clubgebouw. De eerste 'neutjes' werden derhalve in de genoemde bunker geconsumeerd.

Alles bij elkaar waren er ruim 60 leden en bedroeg de contributie f 150,— per jaar. Over entrance-fee werd nooit gesproken. Greenkeeper was Dingeman Jongepier, die nog gewoond heeft in een houten woning naast de negende green bij het hek. Ook was daar de caddy-car loads.

In de kleedkamers werden in 1958 door De Schelde kastjes gemaakt als gift van het bestuurslid Hupkes. Huur f 20,— per jaar. De dingen waren overigens te klein en leken eerder op schimmelkastjes. De vloer in het clubgebouw was van rubber, een gift van Vredestein. Het was een bron van ellende omdat het rubber overal bobbelde op de betonnen vloer. Vredestein heeft een paar maal opnieuw gelegd en geloofde het toen wel.

Door middel van vice-voorzitter H. van Schaardenburg kregen wij naderhand voor een zeer gereduceerde prijs van de Nederlandse Touwfabriek een matten vloerbedekking.

In de beginjaren liep ik eens per maand met greenkeeper Dingeman de baan rond, zodat wederzijds wensen naar voren gebracht konden worden. Het was in 1961 dat Dingeman na zo'n rondgang tegen mij zei: 'Noe heb ik nog wat. Ik gaan weg!' Wij hadden de bui al zien hangen, gezien de liefdesbanden met een Duitse weduwe, maar ik zei: 'Dingeman, had je dat niet vóór het rondlopen kunnen zeggen; nu heb ik voor niets gelopen als jij toch naar Keulen gaat'. Enfin, we kregen daarna, dankzij de grote locale kennis van de voorzitter als nieuwe greenkeeper H. Brand, afkomstig van tuinderij Bommeljee-Westhoven, die meer dan 25 jaar de baan voortreffelijk heeft verzorgd.

Eens per jaar kwam Mr. Clayton van het St. Ives Research Station uit Engeland om een baan-controle te houden en een advies-rapport uit te brengen. Het was een prachtige, pijprokende Brit die het zuurgehalte van de grond vaststelde door er een mes in te steken en er dan aan te likken. Het werkte feilloos! De graszaden werden ons steeds geschonken door de firma Van der Have uit Kapelle, die later ook nog de abonnementskosten van St. Ives voor haar rekening nam.

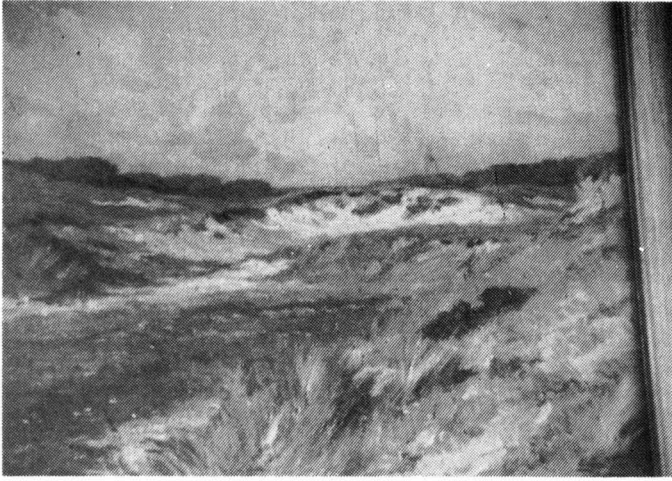
Uiteraard is er in de loop der jaren oneindig veel vergaderd. De jaarvergaderingen werden door gemiddeld 20 leden bijgewoond en vonden als gebruikelijk plaats in het clubgebouw. De voorzitter had steeds zijn ruigarige Duitse staande, genaamd 'Tref' aan zijn voeten liggen slapen. Een aardig trekje van 'Tref' was, dat hij alleen even zijn ogen opende als hij het woord konijn bij de discussie opving in verband met graafschade aan de fairways.

Het lid Eef Klinkert had een zodanige reputatie van vrijgevigheid opgebouwd, dat als op de jaarvergadering gevraagd werd wie behoefte had om een meubel of wat ook voor het clubgebouw te schenken er gelijk bij gezegd werd 'dat Eef niet mee mocht doen'.

De vergaderingen van het dagelijks bestuur werden steeds gehouden bij mij op de Vlasmarkt of bij Auti Heijse in de Gortstraat; soms duurden zij van 5 tot 11 uur!

De wedstrijdcommissie (Joosje de Iongh, Wim van Heel en Boks van Ravesteyn) vergaderde doorgaans 's avonds bij mij op kantoor. De ouderen zullen zich de langwerpige wedstrijdprogramma's (het leken wel Middelburgse predikbeurtenblaadjes) nog herinneren. Joosje de Iongh beschilderde zelf veel bekens en glazen voor prijzen; zij waren mooi en goedkoop.

De Lucas Bols-wedstrijd droeg immer een eigen karakter, want dan kwam Vermeulen, de Bols-agent uit Middelburg, alles vooraf klaarzetten. Veel flessen en hapjes op lange tafels. Het

De golflinks stond ooit model voor een kunstzinnige impressie. .

vrij eten en drinken liet niet na aantrekkingskracht uit te oefenen! Later was dit prerogatief alleen voor deelnemers aan de wedstrijd.

Dames-leden, die gedurende het verenigingsjaar 'in de blijde' kwamen, kregen 50% van de contributie terug; dit op advies van de beminnelijke, wijze, mevrouw Heijse-Tak.

De traditionale verhouding met de caddies, die 's zondagsmorgens vóór 10 uur speelden, was en is nog heel prettig, onder andere door de jaarlijkse wedstrijd caddies - leden, welke meestentijds door de eersten werden gewonnen.

Gezien de afstand deden wij niet mee in het landelijke competitie circuit. De enige club-uitwisseling was met Toxandria, waar Dick d'Arnaud Gerkens destijds secretaris was. De gezamenlijke mossel-maaltijd in de Campveerse Toren na de wedstrijd leidde tot goed contact.

Vermeld mag worden dat bij de opening van het clubgebouw Jhr. Mr. Willem Snouck Hurgronje, mede namens zijn familie, een beker aanbood en deze uit Londen naar mijn huisadres zond. 's Avonds las ik de begeleidende brief nog eens door en zag dat er een 'replica' bij moest zijn. 'Wat is dat in hemelsnaam voor een ding', vroeg ik toen, nog onervaren in de beker-terminologie, aan mijn vrouw. 'Dat zal wel een duplicaatje zijn'. Ik rap naar de vuilnisbak om hem nog op tijd uit de houtwol te vissen. De fraaie beker werd later driemaal achter elkaar door Ben Heijse gewonnen, die hem evenwel blijvend in roulatie hield.

Ook was er de vooroorlogse 'Sommerhof' beker, een 'joekel' van een ding met een kloeke Duitse adelaar er op. Aangezien er veel liefhebberij was om wedstrijbekers aan te bieden, meende ik goed te doen er wat opruiming in te houden en deze beker te schenken aan de laatste winnares. Daar werd achteraf door enige bestuursleden bezwaar tegen gemaakt en ik heb toen aan de betreffende dame geschreven, dat als 'zij onverhoopt te eniger tijd mocht heengaan' de beker weer aan de club diende te komen.

Bij het in gedachten laten passeren van de bestuursleden denk ik niet in de laatste plaats aan voorzitter Henk van Schaardenburg (1968-1974), een beminnelijk en tevens buitengewoon gastvrij

iemand, die altijd klaar stond om het clubleven aangenamer te maken.

Velen zullen zich de nasi-goreng maaltijden te zijnen huize na de Wildwedstrijd herinneren.

Bij het 50-jarig bestaan van de club in 1964 bood Henk zijn tuin aan voor een 'morning sherry' op een prachtige zondagmorgen. Daarna werd er naar het clubgebouw gewandeld, waar mevrouw Heijse-Tak een naar haar genoemde bank op de eerste tee onthulde en bij welke gelegenheid ook de 'vooroorlogse' kasteleine Mina Provoost aanwezig was.

Het 's avonds gehouden diner-dansant was in het Badpaviljoen, waarbij voorzitter Jan Hupkes tafel-praeses was. De bij de hoofdschotel geserveerde canard-à-l'orange was zelfs met een ijzerschaar niet klein te krijgen. Ook het flamberen van het toetje was een hachelijk avontuur.

In 1960 bood Aedo Schorer als cadeau aan om van de links luchtfoto's te laten maken, welke nog ingelijst in de herenkledkamer hangen. Wij hebben deze ooit aangeboden aan de wereldberoemde historische Royal and Ancient Golfclub of St. Andrews in Schotland.

Wij bedankten hen voor het in de oorlog aanbrengen van de vele bunkers op onze baan (te weten de bomkraters die de R.A.F. in 1944 aanbracht). St. Andrews schreef ons een begripvolle brief terug, tevens een standing invitation voor ons bestuur inhoudende. Ik heb mij laten vertellen dat wij de enige club buiten Schotland zijn, die deze eer toekomt.

Eén van de met brem en braam begroeide kraters was vlak voor de tee op de vijfde hole en een waar ballenkerkhof, zodat wij het geheel hebben moeten egaliseren.

Toen later de jeugdherberg aan de overkant van de weg kwam, ontstond het probleem dat de jongelui in de zeer zachte zomernachten de beschutte valleien op de course opzochten om de

TELEGRAMS - "ANCIENT"
TELEPHONE NOS 2112 & 2113
CODE - BENTLEYS
SECRETARY
K. R. T. MACKENZIE, M.C.
DEPUTY SECRETARY
W. N. B. LOUDON

ROYAL AND ANCIENT GOLF CLUB
OF ST. ANDREWS,
FIFE.

All Communications
to be addressed to the Secretary
Royal and Ancient Golf Club
of St. Andrews, Fife.

In reply please quote:
Our Ref: H.6

P. van der Veen, Esq.,
Hon. Secretary,
Domburgsche Golf Club,
Domburg,
Middelburg,
HOLLAND.

3rd November, 1969.

Dear Sir,

Further to my letter of 9th October in acknowledgement of your letter of 30th September signed by your President and yourself, I am pleased to inform you that, at its last meeting, my Committee decided to accept with pleasure the very kind gift of photographs which you sent to us as a token of gratitude for what Scotland had done for Zealand, during World War II.

My Committee greatly appreciates the thought behind the gift and the sentiments expressed and we are arranging for the photographs to be mounted so that they may find a place in our Museum.

We have noted the kind invitation you have extended to Members of our Club to visit the Domburgsche Golf Club and sincerely hope that the opportunity may arise when some of our Members will be able to accept. In the meantime, should any of your Members visit St. Andrews we shall be pleased to welcome them.

With best wishes.

Yours faithfully,

WNBL/SW

Deputy Secretary.

Begripvolle brief van St. Andrews.

Illustratie uit Engelstalige toeristengids 'The garden of Zeeland', 1921.

Ik meen, zij het zeer caleidoscopisch, enige indrukken te hebben gegeven van de eerste jaren van een heropgerichte Domburgsche Golfclub. Uiteraard zijn het maar loshangende fragmenten.

Het is verheugend, dat de golfsport de laatste jaren meer bekendheid krijgt en ook de Domburgsche zich in een grote bloei mag verheugen.

Mag ik besluiten met het herhalen van een oud zeer, oftewel 'teer punt', geformuleerd in mijn jaarverslag van 1966:

'Nog weer moet worden opgemerkt dat het wegwerpen van papier, etc. op de baan aller aandacht verdient.

De lege teeboxes staan treurig toe te zien als hun de lege cigarettendoosjes, ulevellenpapiertjes en wat niet al ontgaan. Voorts dient de golfetiquette op de baan niet uitsluitend als een gedegeneerde hobby van toegewijde Engelse 'retired colonels' te worden beschouwd. Bij de nimmer als zodanig dienstdoende koelemmer op de bar liggen de boekjes 'rules of golf' uitnodigend te wachten op 'studenten', jong en minder jong en niet uitsluitend als handboek voor casuïstische voorvallen tijdens een wedstrijd'.

P. van der Veen

kennismaking voort te zetten. Professional Van der Luyt vergaarde bij zijn morgenrondje nogal eens 'verblijfsresten'.

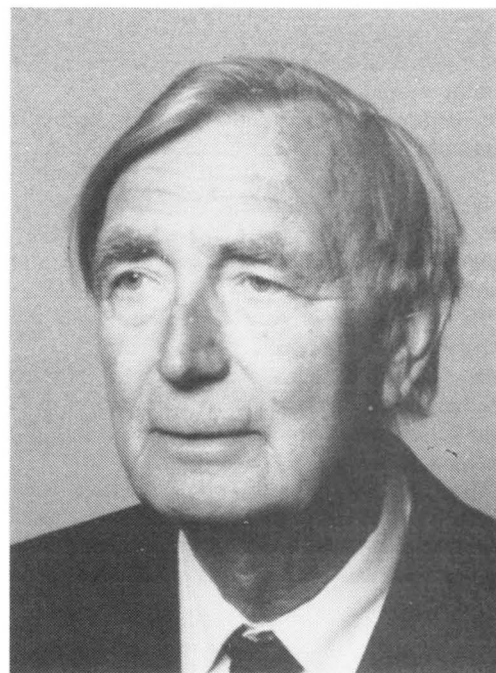
In het clubgebouw meldde zich eens een Duitse jongedame, die bij hem informeerde of er soms nog 'Kleidungstücke' gevonden waren. Luyt graaide wat roze 'dingsigheidjes' uit de voor alles gebruikte koelemmer op de bar en zei met een ondeugend glimlachje: 'Je bent op verboden terrein geweest, zus!'

Het secretaris-ambt bracht ook het bezoek aan de secretarisvergaderingen mede. Voorzitter was Gé Schoenmaker van De Pan. Andere collegae, die mij te binnen schieten, waren Hein Vermey (Hilversum - iemand met een bijzonder grote humor), Dick Hudig (Rotterdam), Oscar Redelé (Eindhoven), de Kat (Noord-Nederland), de Wetstein Pfister (Den Haag), Harry van Lanschot (Dommel), Rob Horst (Twente), Richard Rahusen (Salland), Karel Kersemaker (Keppel - notaris en pijlsnel met blufpoker), Dick Gerkens (Toxandria), Ab Tjeenk Willink (Hattem), Piet de Jong (Noordwijk), André Feith (Amsterdam), etc.

De vergaderingen stelden mij in staat om op andere courses te spelen, maar bovendien contact te hebben met andere clubs. In mijn tijd werden verschillende nieuwe clubs opgericht en vertegenwoordigde ik Domburg bij de opening van Lauswolt, de Veluwe en Wittem.

Bij de vergadering op de Keppelse werd er gevraagd wie zijn auto op de eerste tee had geparkeerd. Destijds was daar het verschil tussen rough en tee namelijk niet te onderscheiden. Het was overigens mijn auto!

Dan waren er nog de vergaderingen van het Nederlandse Golf Comité te Amsterdam. Voorzitter was een beminlijke en zachtmoedige man, te weten Alfred Calkoen van Limmen. Secretaris was Mr. de Haan, genaamd 'Haantje' (naar ik meen had hij vroeger iets met B.Z. te maken gehad). Haantje had een zeer bescheiden salaris, hetwelk jaarlijks met een paar honderd gulden werd verhoogd. Als dit punt op de jaarvergadering aan de orde kwam, vroeg Alfred Calkoen 'Haan, wil jij even de gang op gaan?' Calkoen werd na een wat turbulente vergadering opgevolgd door Willem Snouck Hurgronje, die zelfs Europees voorzitter werd; bij hem zeker in goede handen.

P. van der Veen

VRIJDAGMIDDAG HOOKSOME ZORGDE VOOR WEEKJE GESPREKSTOF

Eén van de aspecten die het vakantiehouden in Domburg aantrekkelijk maakt, is het bestaan van de Domburgsche Golf Club. Het is ongetwijfeld zo, dat vele gezinnen hun vakantie daar vieren, omdat vader en/of moeder, en later in de ontwikkeling van de familie, vaak ook de kinderen, er hun balletje kunnen blijven slaan. Sterker nog, gravend in de herinnering, zijn er toch wel enkele golfcarrières op de DGC begonnen en tot bloei gekomen dankzij de vakanties.

Voor de 'badgasten', zoals de oer-Domburgers de vakantie-gangers noemen, is het buitengewoon plezierig dat de Club een aantal wedstrijden openstelt ook voor hen. Het is de laatste jaren wat minder druk geworden, maar er is een lange periode geweest dat er maanden van tevoren moest worden ingeschreven voor de wedstrijden om zekerheid van deelname te hebben.

Vershillende problemen deden zich toen voor. Ze werden echter met de bekende Domburgse souplesse opgelost.

De wedstrijden op zondag waren immer het startpunt voor de doordeweekse afspraken. Heren, gewend aan het werken met agenda's, die dachten die in Domburg niet nodig te hebben, moesten een hele week aan wedstrijden met 'maatjes' inplannen.

Daarbij kwamen dan nog de verstoringen van het thuisfront. Dus regelmatig moesten wandelingen op het strand afgelegd worden om de afspraken te wijzigen, opnieuw vast te stellen, en om de vierbal compleet te maken.

Dit werkte dus niet. Vandaar dat een aantal badgasten besloot om maar gewoon elke ochtend om 08.30 uur aanwezig te zijn.

Elke combinatie van spelers is mogelijk. De inleg was 1 bal voor de Stableford en verder werden er tijdens het spelen alle afspraken gemaakt die ons spel zo mooi maken. Een enkele slechts als voorbeeld: één piek voor de birdies, een rijksdaalder voor de hele eagle, van buiten de green uitholen één piek, 'tingeling' één piek, etc.

Met de sandies kregen we problemen. Was nu een sandie het maken van een par na een keer in de bunker te hebben gelegen, of was het het uitholen met twee slagen na het in een green-bunker gelegen te hebben?

Enfin, voer voor discussie op de 19e hole, waar natuurlijk eenieder hoog op gaf van zijn inzicht in het golfspel en dat luid verkondigde. Geheel in tegenspraak met het gedrag 's middags op het strand: echtgenotes en kinderen werden verblijd met

iemand die tenminste een half uur, zo niet langer, met sonoor snurkend geluid zijn gelijk alsnog trachtte te bewijzen.

De side-bets hadden toch een functie in deze. Vrijwel iedereen kon aan het thuisfront een resultaat laten zien.

Was de stableford verloren, dan was er in ieder geval een sandy verdiend, of de pieken met de birdies, of was er gratis gelunched. Dat was ook zoiets, de snake, de laatste die een 3-put maakt betaalt de uitsmijter bij de lunch.

Als verlengstuk van de ochtendbal werd er vrijdagmiddag een echtpaar hooksome georganiseerd. De lezer begrijpt wel waarom. De heer Steijn, aangevuld met een kind van één van de meespelers zat steeds 'op verdacht' om bij een eventueel oneven aantal echtparen in te vallen. Was het aantal even, dan regelde hij op zijn eigen onnavolgbare wijze de start, was het aantal oneven, dan deed hij dat toch wel, en startte zelf als laatste. Een en ander slechts tegen betaling in liquide middelen, als u begrijpt wat ik bedoel.

De hooksome had een ingewikkelde formule. Hooksome is bekend: tweemaal kruisen en dan de bal kiezen. Dit stelde echtparen, waarvan één van de twee wat minder goed meekwam, toch in staat om te scoren. De handicap werd bepaald door 1/3 van het totaal van het echtpaar te nemen met een maximum van 18. Er werd gespeeld tegen par, voor brutobirdies werd één bisque toegekend en voor een idem-eagle zelfs twee. Een en ander om verwarring te zaaien in de echtparen-teams, hetgeen ook meestal ruim lukte. De verwarring over: wanneer de bisque te nemen, wanneer mogen ze genomen worden, e.d.

Tallose discussies waren het gevolg, om maar niet te spreken over de discussies als een vreemdgaand stel dan de 1ste prijs won. Dat kon toch niet.

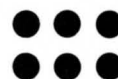
Tot slot waren de prijzen altijd in een oneven aantal ballen, zodat een echtpaar dat in volstrekte harmonie een prijs had gewonnen nog woorden kon krijgen over wie nu het grootste aantal in de tas kon steken.

Met deze vrijdagmiddag hooksome bezorgden wij heren en dames voldoende gesprekstof om een weekje te praten, waardoor de ochtenden weer een tijdje vrij van kritiek waren.

Andere kritiek kwam toch wel: of we de wat oudere heren op maandagmorgen niet teveel voor de voeten wilden lopen en zeker niet de dames op dinsdag. Woensdag was wat minder problematisch, daar werden eventuele geschillen opgelost met vooruitzichten op consumpties in het clubhuis.

Het instituut wordt nog immer in stand gehouden, niet in de laatste plaats dankzij de bemoeienissen van de heer Passenier, die het gezelschap altijd goed onthaalde na de wedstrijd, en vooral ook met de dames op vrijdag. De stichters voelen zich vereerd dat binnen de rijke traditie van de Domburgsche plaats werd gevonden voor een dergelijk betrekkelijk jong fenomeen, met liefde is dan ook dit stukje geschreven.

Rotterdam,
H.J. Kleuver

'GELUIDLOOS TREDEN VOORT DE DAPP'REN DE VLAGGEN OP DE GREENTJES WAPP'REN'

In te twintiger jaren was de Domburgsche Golfclub buiten het seizoen het domein van maar enkele Walcherse families.

Vaak aanwezig was natuurlijk de directeur van de Domburgsche Zeebadinrichting N.V., Pau Elout met zijn zoon Frans, het Middelburgse advocatengezin Van Deinse, zijn confrater Jaap Heijse met echtgenote Fien (rad van tong) en dochter Ena, Paul en Rie Boogaert met zoon Han en dochter Paula (de Poul), de op 'Overduin' wonende 'Au' en Zus Heijse, vaak vergezeld door hun zojuist afgestudeerde zoon Ties en dochter Mieke, Roelien Wiersma uit Domburg, de Middelburgse familie Alberts en de toenmalige Westkappelse burgemeester Woldringh van der Hoop en nog enkele anderen, allen in de golfsport ingewijd door de onvermoeibare professional Hill.

Mijn grootmoeder Rie Boogaert-van der Swalme heeft met haar onnavolgbaar dichttalent een relaas nagelaten, dat de sfeer uit die begindagen fraai tekent, en dat - geloof ik - bij deze lustrumviering niet mag ontbreken.

Jan Heijse

De Zondag is de dag der dagen
Die nimmer over wordt geslagen
Om aan het golf-spel zich te wijden
En naar de 'links' per Car te rijden.
Gehuld in vest en wollen jumper
Kijkt Paula naar de lucht! die stumper!
Maar wordt niet afgeschrikt door regen.
Zij kan met haar toilet er tegen!
Zij ruilt slechts gauw haar golf-molières
Van bruin voor zwart, nu het zoo'n weër is.
En zegt: 'wat kan 't mij verder schelen!'
'Ik wil van vroeg tot laat gaan spelen!'
De claxon brult! En spattend snelt
De Lancia naar Domburgs veld!

'Wie zou er zijn? Laat ons eens raden!
'Oom Pau, de Directeur der Baden?
'Zou Overduin vandaag er wezen?
Zou Meester Kool den regen vreezen?
Zou Tante Fien vandaag ontbreken?
'Geen Alberts zag ik er, sinds weken!
'Maar neen! kijk, kijk, daar zijn zij allen!
'Met vreugd en 'Cluns' en witte ballen!
'Zeg! zullen wij gauw samen spelen?
'Hoe zullen wij partij - verdeelen?
Zij rat'len over 'bunkers', 'greens',
Héél rap, - zoo op z'n Tante Fiens!
Een Caddy wordt gewenkt! hij snelt
'Bag' om zijn hals, Poul mág in 't veld!

Men speelt-, maar er wordt niet gesproken,
Want 't golf-fluïd mag niet verbroken!
Geluidloos treden voort de dapp'ren!
De vlagjes op de 'green'tjes' wapp'ren!
Ze zijn aan 't 'sliden' en aan 't 'putten'!
Men lispt: 'aj'akkes' en 'och-gutten'!
Maar Meester Deinse heft zijn brauwen:
'Houd toch je mond' wil hij haast snauwen!
Men gaat zijn boekje zelfs te buiten
als men zijn neus een keer moet snuiten!
Maar 't spel, zoo lief bij het beginnen,
Baart soms het tegendeel van winnen ...!
En dan is 't ernstig! want o jee
De halve 'team' is ontevree!

Roelien kan heden niet goed 'drive'n'!
Haar vingers van de kou verstijven!
En anders slaat zij juist zoo prachtig!
Zij gaat naar huis! 't wordt haar te machtig.
En Ena wil zich slechts lieeren
met spelers die ook wat presteren!
'Zij speelt te goed voor halve-krachten!
'Hill had op háár maar moeten wachten!
'Haar spel wordt veel te láág gesteld
'Als zij met 'prullen' moet in 't veld!'

't Gezicht van Miek is aan 't verzuren!
Zij zal vandaag niet ver het sturen!
Oom Au is óók wat aan het brommen,
Roept tot de Caddy: 'wel, verdomme!'
En Tante Fien zegt scherpe dingen
Om, trouw, haar Erna bij te springen!
Mijnheer Van Deinse gromt: 'jij, babbel!'
Gooit daarmee zijn figuur te grabbel,
want ieder weet: hij is zoo kwaad,
Daar 't spel niet naar den vleesch' hem gaat!
Heer Van der Hoop voelt óók zoo iets,
Verdwijnt maar, op zijn motorfiets.

Hei, hei, die menschjes moeten leeren
't verlies wat beter te verteren!
Om hun humeur zal 't Groote Leven
Bij 't Groote Spel geen aasje geven!
Komt! gaat je a'kligheid bezweren
En in het Clubhuis dejeuneren!
Zet neêr je op een krakend stoeltje
En eet wat van je koffieboeltje!
Mevrouw Van Deins' haalt koffieblaadjes
En rangschikt broodjes, zonder praatjes!
'Vooruit, nu eten, en niet nijdig!
'Dat is met de beleefdheid strijdig!
Gauw komt gelacht, gepraat er tegen
Van menschen die in 't veld zoo zwegen!
't Is vòl, met kachel, thee-comforen
En kind'ren die er, strikt, niet hooren!
Daar rijdt op 't laatste oogenblik
Nog aan het geel Sardinienblik!

En wie er wòn of is verslágen,
De heel 'team' holt naar den wagen;
Want Meester Ties is aangekomen!
Men heeft juist zijn succes vernomen
en wil de hand des Meesters drukken,
Die schuddende welhaast aan stukken!
Na Ties komt Han uit het Renaultje;
Hij knabbelt, rijdend, aan een broodje.
Zij dragen Baskische baretten
Die scheef zij op hun bollen zetten.
Zij zijn heel dik, door vele vesten!
Heel bleek en schor door fuifjes-resten!
Toch maakt hun komst de 'team' heel blij,
Een ieder roept: 'je speelt met mij!'

Dra kleuren lieflijk op de 'green'tjes'
De Tante Zussen, Lili's, Fientjes!
Zij missen ballen, onderrokken,
En slaan heel ongracicus met stokken.
Heer Alberts loopt te transpireeren,
Roelien is weêr bij Hill aan 't léeren.
'De Poul', met rug als dromedaris,
Roept dat zij 'voor haar rondje kláár is'!
Haar Vader, moe van 't druk zich weren,
Voorspelt: 'een dutje na 't dineeren!'
En 't zonnetje is doorgebroken,
Heeft weggejaagd Humeure-Spoken!
Er is geen wanklank die verstoort,
Zelfs niet Frans Elout's krachtig woord!

St.Nicolaas 1924

DE DOMBURGSCHE GOLFCLUB IN 1989

1989 - Het jubileumjaar

De jubilerende Domburgsche Golfclub is 75 jaar jong - vitaal en springlevend. Er wordt enerzijds een periode afgesloten en anderzijds gaat de club vol vertrouwen de toekomst tegemoet. De voorbije periode kenmerkte zich door diepte- en hoogtepunten zoals elke vereniging of organisatie die zo lang bestaat die kent; daar is de Domburgsche Golfclub niet uniek in.

Uitzonderlijk is wel, dat een onzekere toekomst voor wat betreft het voortbestaan van de baan (in verband met de uit te voeren Deltawerken) kon worden omgezet in het verkrijgen van vaste voet in Domburg door de aankoop van de grond.

De club is eigenaar van een baan, die er mooier bij ligt dan ooit tevoren. Het clubhuis is verbouwd en opnieuw ingericht. En het ledental blijft stijgen. De vooruitzichten zijn goed. Een alerte opstelling blijft echter geboden.

In de zich veranderende maatschappij is het zaak zo goed mogelijk in te spelen op de eisen die een moderne golfspeler aan een golfclub stelt. Dit vereist een doordacht, innovierend en financieel verantwoord beleid, noodzakelijk om eigen leden en gasten een prettig verblijf op de baan en in het clubhuis te garanderen.

De jeugd in het jubileumjaar.

DE TOEKOMST

De toekomstverwachtingen van de golfsport in Nederland zijn hoog gespannen. De eerste tekenen wijzen er op, dat ook in Zeeland meer behoefte ontstaat aan meer golfsportaccommodatie. Diverse plannen staan op stapel. Andere zijn al uitgevoerd.

Aan de ene kant moet er rekening worden gehouden met de toename van het toerisme en de ontwikkeling van het recreatiepatroon. Daar tegenover staat dat de planologen een afname van de Zeeuwse bevolking verwachten na het jaar 2000 tot 335.000 inwoners in 2010.

Omdat het vooralsnog niet mogelijk is de baan van de Domburgsche uit te breiden naar 18 holes, zal het beleid van het bestuur gericht zijn op de presentatie van een goed onderhouden en interessante 9 holes baan en het verwerven van een driving range in de directe omgeving. Nog meer dan voorheen zal een uitstekende serviceverlening naar de leden toe accent moeten krijgen. Een goed uitgeruste golfshop, een voor zijn taak berekende professional en een goed geëquipeerde 19e hole, het zijn aspecten van levensbelang. Er is echter nog veel meer.

Clubhuis verbouwd.

Van een vriendenclubje is de Domburgsche een bedrijf geworden; bijna 600 leden, personeel, kostbare eigendommen zoals grond, gebouwen en machines en een jaar-budget dat niet ver van een half miljoen ligt.

Kan dit bedrijf nog wel gerund worden zoals dat nu gebeurt? Eigenlijk niet! De Domburgsche zal genoodzaakt worden zich intern te reorganiseren. Te beginnen met het secretariaat.

Een secretaris zal manager moeten worden. En een betaalde, in eigen huis kantoor houdende club-administrateur voor het gespecialiseerde administratieve werk. Het secretariaat zal bij voorkeur moeten beschikken over een terminal, aangesloten op de computers van de voor ons werkzame kantoren, zoals die voor de ledenadministratie, de loon- en belastingadministratie en ziekenfonds van het personeel, de administratie van wedstrijden, handicaps, etc.

Het betekent dat de clubleden, ook financieel, offers moeten brengen om in de toekomst het golfspel te behouden en in de oorspronkelijke waarde te bewaren. Het is er kostbaar genoeg voor.

Met het toenemen van het aantal spelende leden en de stijging van het aantal bezoekers zal een stringenter beroep op de leden moeten worden gedaan om ervoor te zorgen dat etiquette en discipline zowel op de baan als in het clubhuis gehandhaafd blijven.

Nog even terug naar de groei en de ontwikkeling van de golfsport in Nederland.

Moet de Domburgsche nog verder meegroeien?

Met mate, ja. De Domburgse golfers dienen zich echter te realiseren wat er is: de locatie van de baan en het clubhuis, de functie, de aantrekkelijkheid van de kleinschaligheid, m.a.w. het voorrecht de edele golfsport te kunnen beoefenen met een overzichtelijk aantal vrienden.

Houd vast wat je hebt! Het karakter van de enige echte golflinks in Nederland en het gezellige karakter van de nu 75 jaar oude Domburgsche Golfclub moet blijven bestaan.

